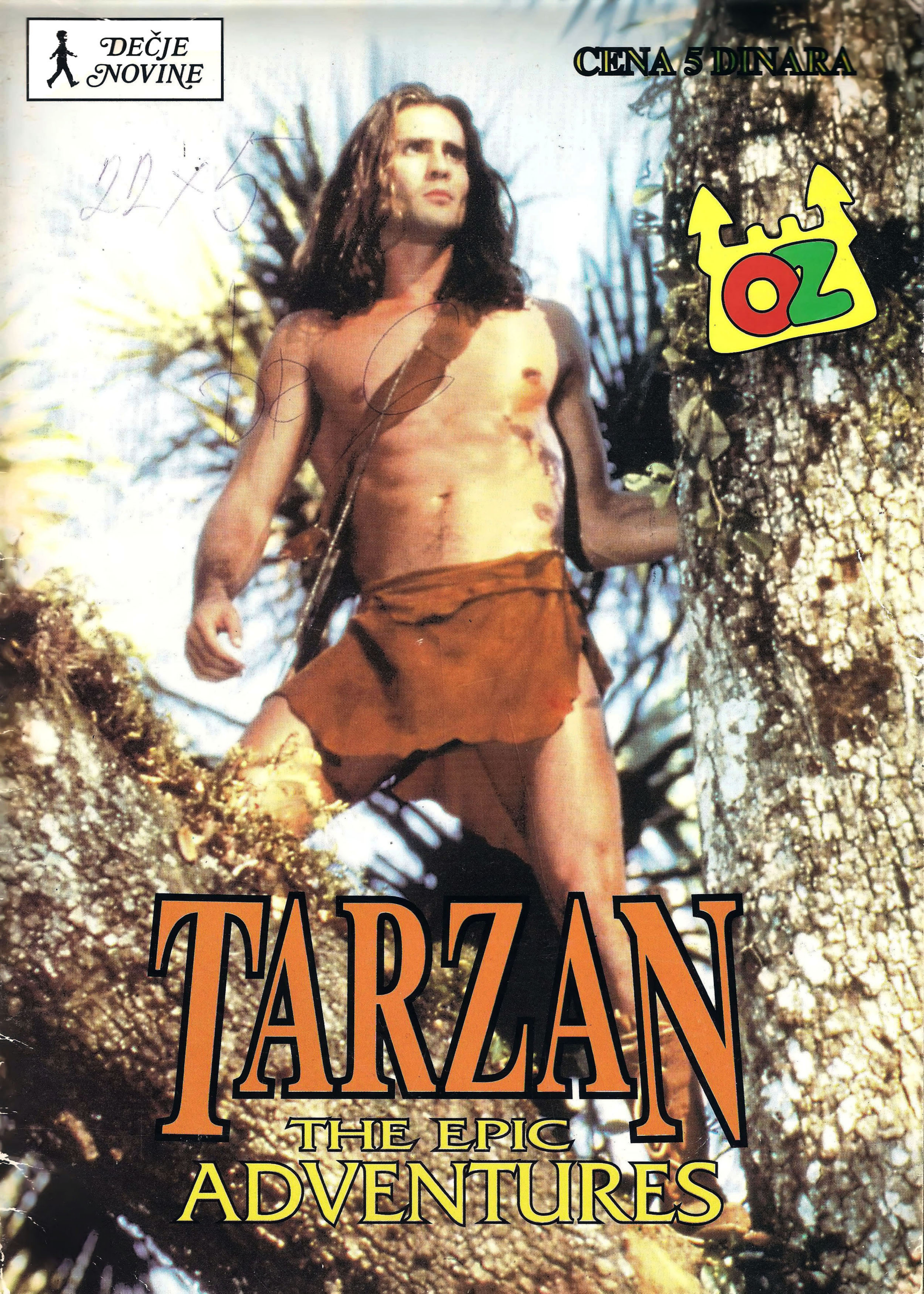
DEČJE NOVINE
CENA 5 DINARA
OZ
TARZAN
THE EPIC
ADVENTURES

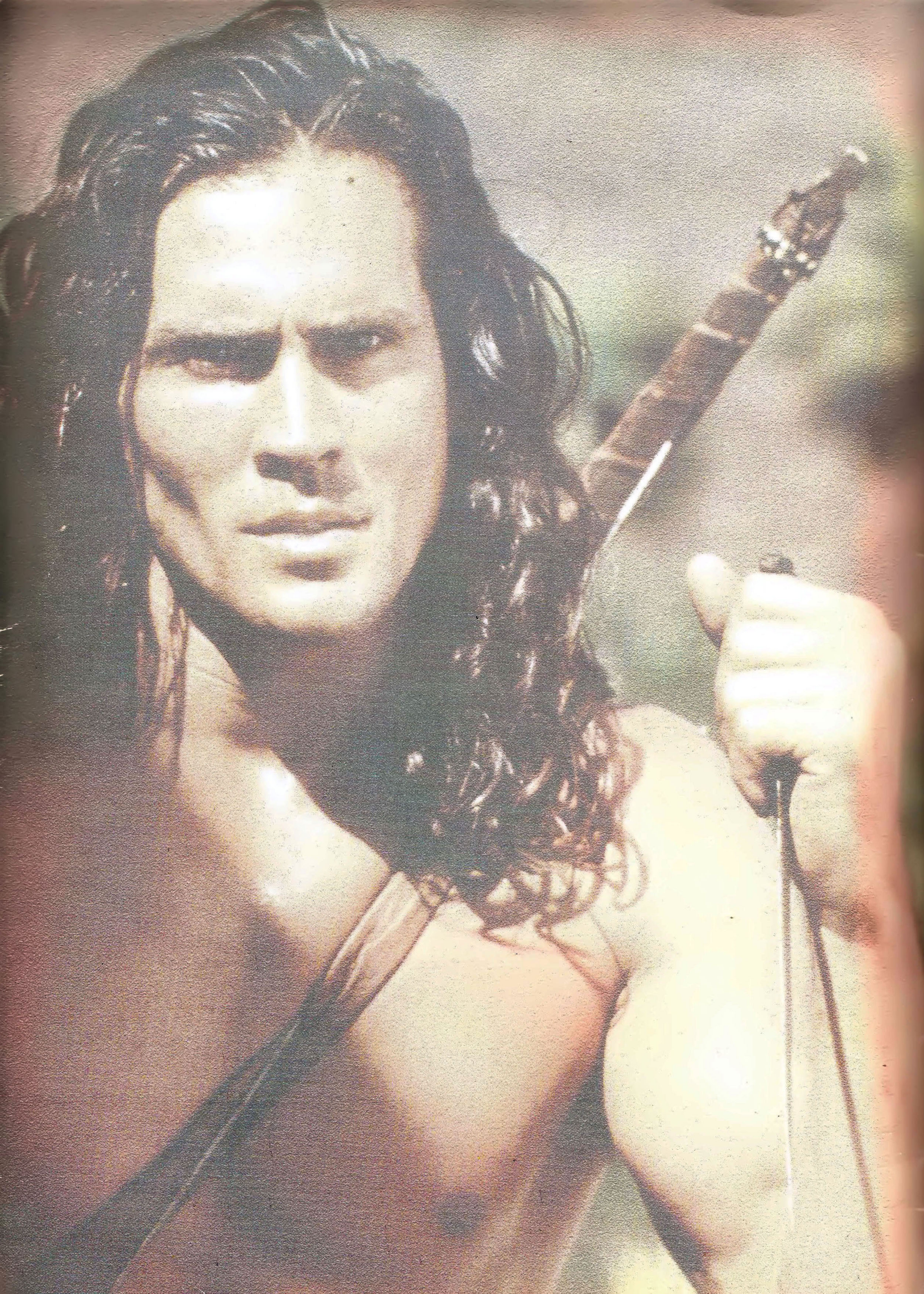

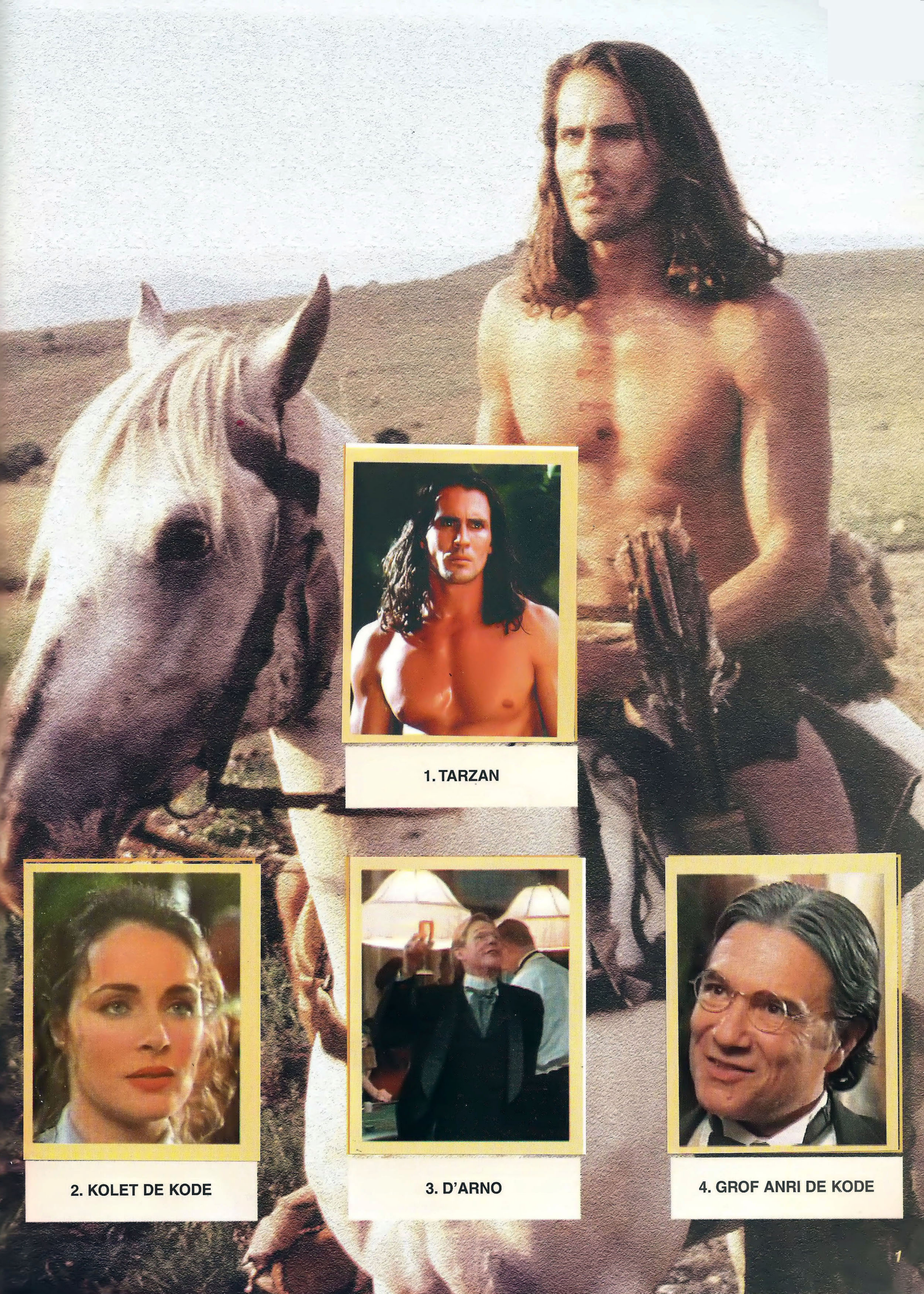

1. TARZAN

2. KOLET DE KODE

3. D’ARNO

4. GROF ANRI DE KODE

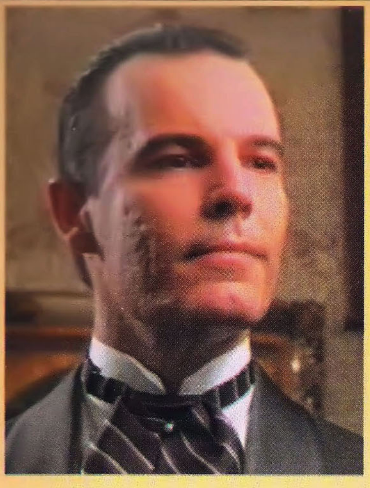

5. NIKOLAJ ROKOF

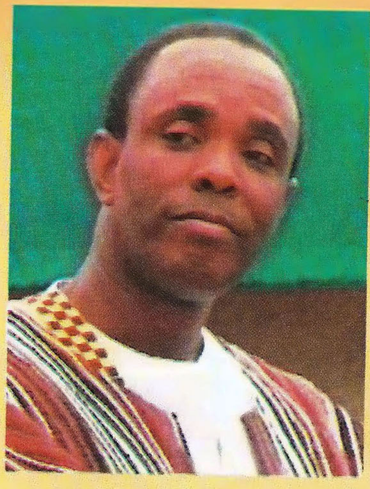

6. MUGAMBI

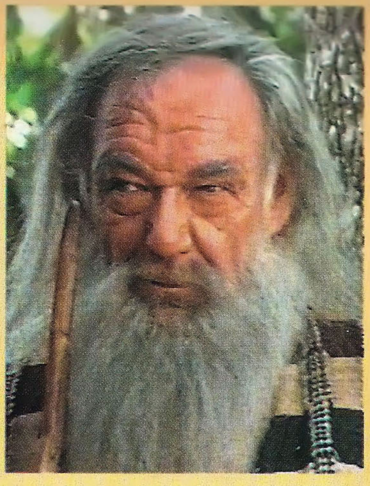

7. STARAC IZ HRAMA DREVNIH

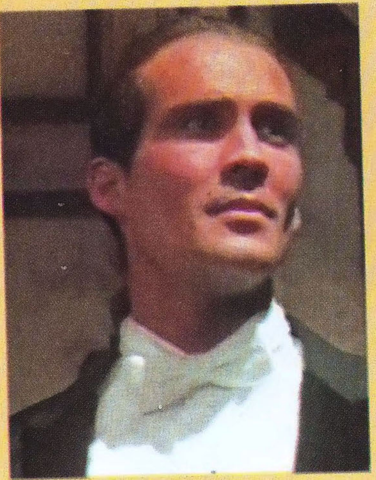

8. Tarzan dolazi u palatu grofa Anrija de Kodea na banket priređen u njegovu čast.

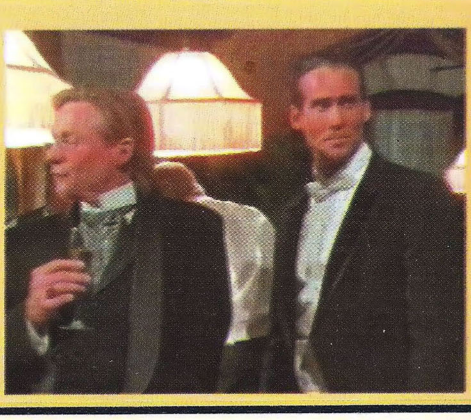

9. Tu je grof D'Arno, njegov najbolji prijatelj, koji ga je doveo iz džungle u civilizaciju.

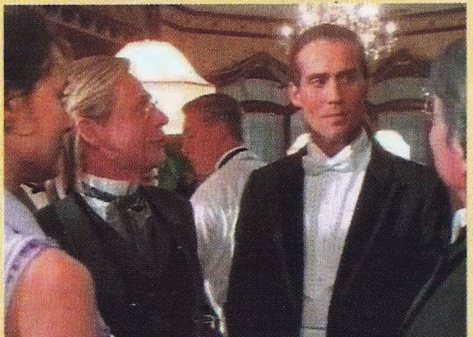

10. Tarzanu i D'Arnou se pridružuje domaćin, grof Anri de Kode, sa svojom prelepom ćerkom.

11. Kolet de Kode je impresionirana gostom i kao opčinjena gleda Tarzana.

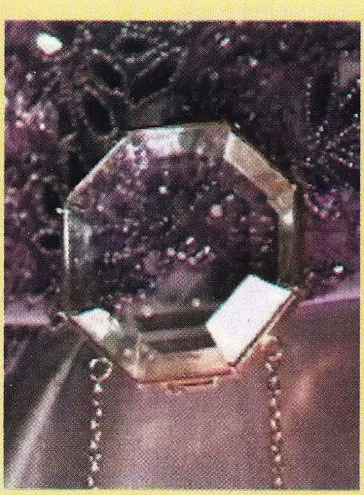

12. Tarzanov pogled zadržao se na čudnom kristalu oko Koletinog vrata...

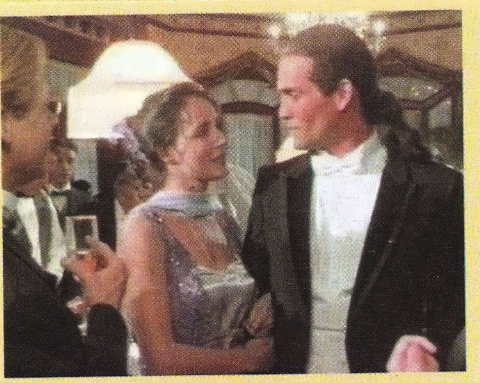

13. Čudno! Posedujete tajanstveni amulet iz hrama drevnih! Kako ste došli do njega? - zapita Tarzan.

14. Nikolaj Rokof i njegov sluga Aleksej posmatrali su sa verande. - Moram doći do tog amuleta! - promrmlja Rokof.

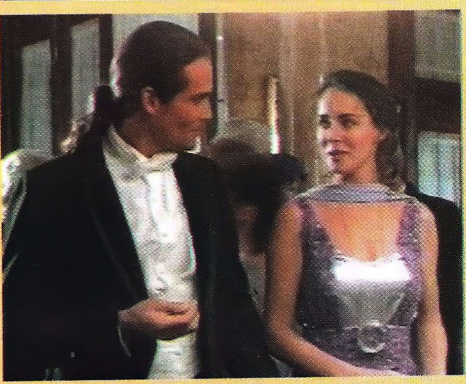

15. Kolet je povela Tarzana salom i predstavila ga svojim prijateljima, kremu pariskog društva.

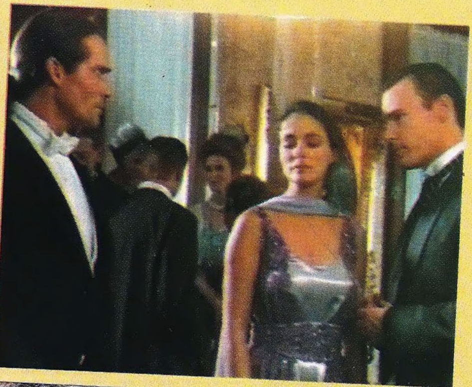

16. U jednom trenutku, Nikolaj Rokof se našao pred njima. - Izgleda da Vam se sviđa moja verenica!

17. Ja ću se brinuti o njoj! - reče Rokof i povuče je. - Pusti me! - uzviknu Kolet. - Ja više nisam tvoja verenica!

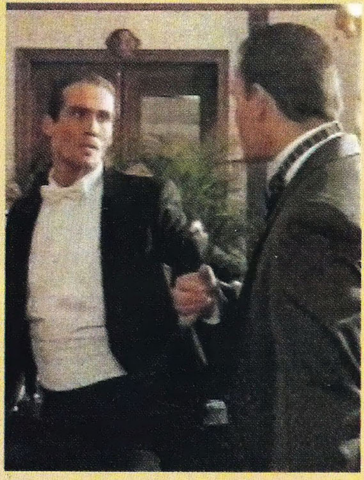

18. I dok je Rokof vukao Kolet, jedna čelična ruka mu prosto paralizova mišicu. - Ne, ona ostaje sa mnom! - reče Tarzan.

19. - Gospodine Rokof, napustite banket! - reče grof Anri de Kode. - Platićete svi za ovo! - zapreti Rokof, odlazeći.

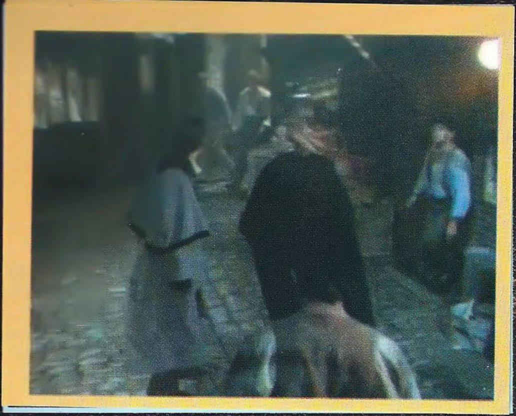

20. Kasnije, u mračnoj ulici, Tarzan i D'Arno upadaju u zasedu Rokofljevih plaćenika...

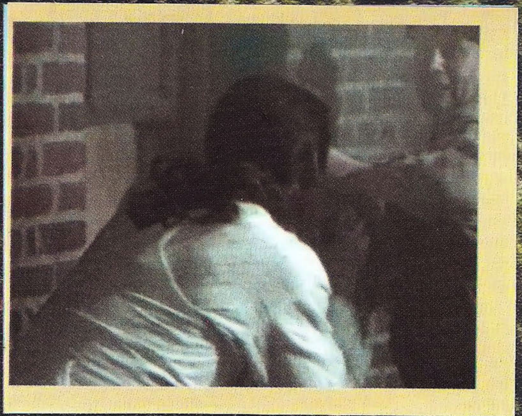

21. ... ali se bez po muke obračunavaju sa njima i teraju ih u bekstvo.

22. Iz senke, Rokof i Aleksej posmatraju neuspeli napad. - Ubij ga, Aleksej! - naredi Rokof sluzi.

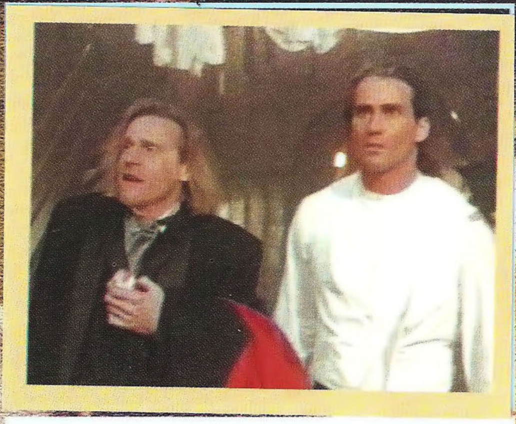

23. Tarzane, vidim da te hvata nostalgija za džunglom. Ti si ipak Džon Klejton lord Glejstok...

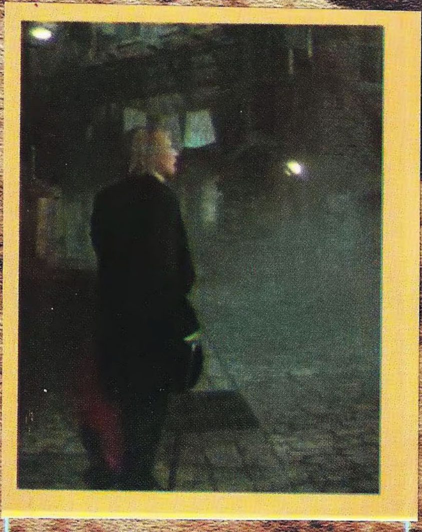

24. Ali, kada se D'Arno okrenuo, video je da je ostao sam. Tarzan je već bio daleko...

25. Bio je u pariskom cirkusu, pored kaveza svog prijatelja, ogromnog gorile Gorčaka.

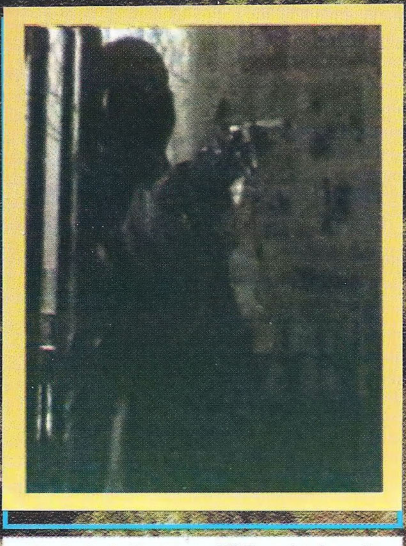

26. I dok je razmišljao kako da ga povede u džunglu, odjeknuo je pucanj iz dubokog mraka.

27. Probudio se u sobi grofa Anrija de Kodea. - Tarzane, Rokof je oteo Kolet i ukrao amulet! - uzviknu grof.

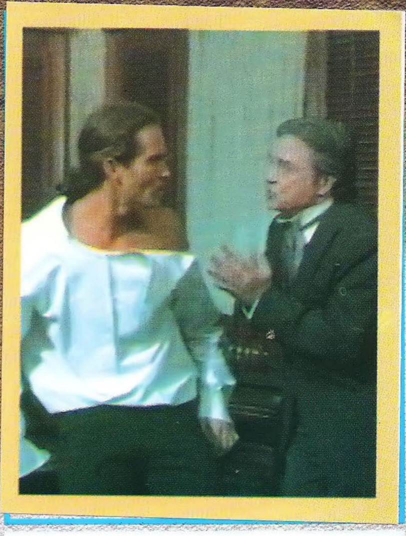

28. - Moraš ga zaustaviti, Tarzane! Pošli su u Afriku! - U pravu ste, grofe, Ni amulet ne sme da stigne u Afriku!

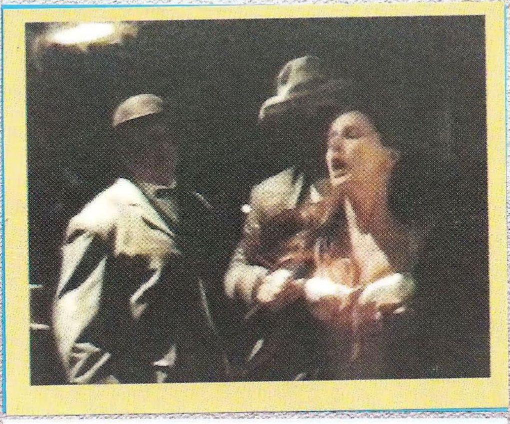

29. Kolet se bezuspešno borila da se oslobodi iz ruku otmičara. - Hajde, draga moja, zar da bežiš od verenika! - smejao se Rokof.

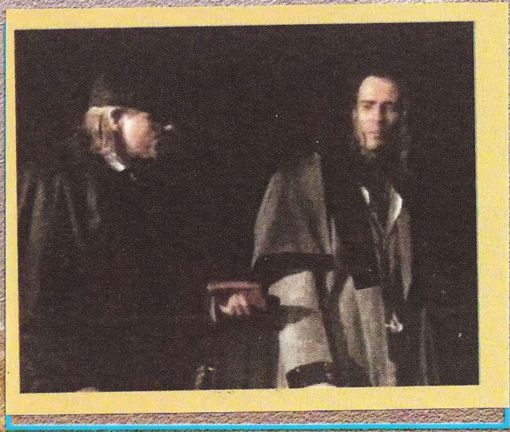

30. Moramo u Afriku, D'Arno! Moramo da sprečimo Rokofa da dođe sa amuletom u hram drevnih! - reče Tarzan.

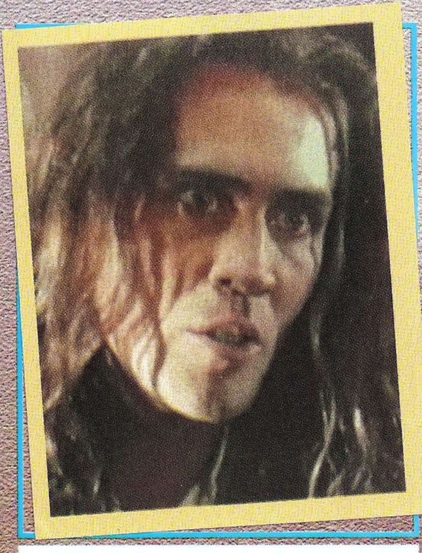

31. - Amulet je opasan u pogrešnim rukama i Rokof može da izazove nepopravljivu katastrofu.

32. Rokof, Kolet i Aleksej su već stigli u Maroko, kod Zeka, razbojnika i trgovca robljem...

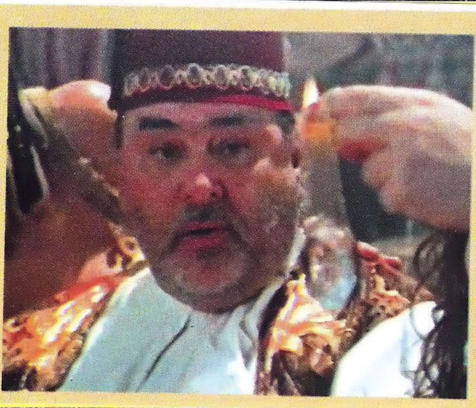

33. - AMULET! Ipak si došao do njega! On je ključ da se obogatimo, da dođemo do zlatnog stuba u hramu drevnih!

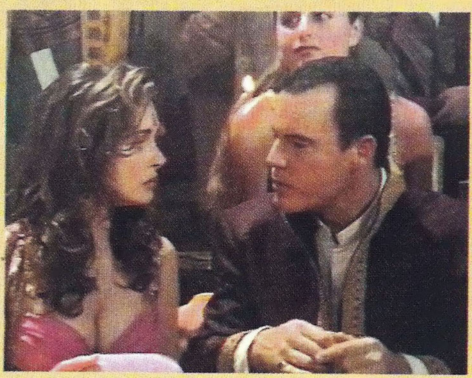

34. - To je miraz od moje verenice, zar ne, Kolet! - podsmešljivo je dodao Rokof.

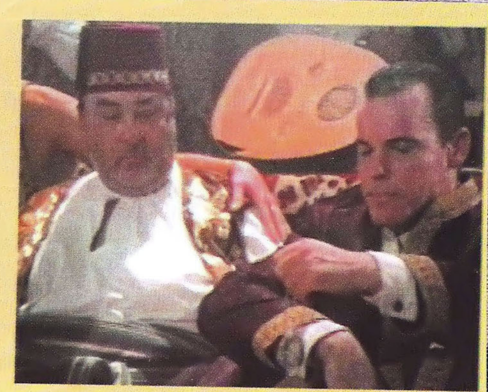

35. - Dobro! Ja imam čoveka koji će vas dovesti do hrama drevnih. Daću vam i pratnju! - reče Zek.

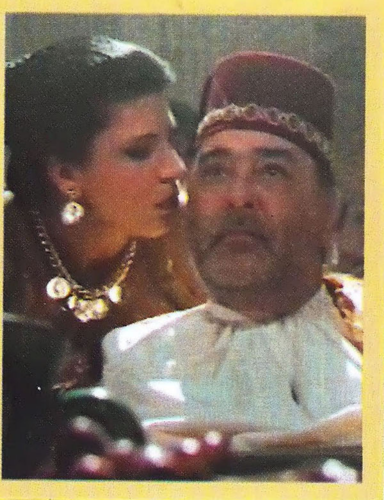

36. U tom trenutku, jedna robinja je šapnula Zeku da se po njegovoj palati šunjaju nekakvi uljezi...

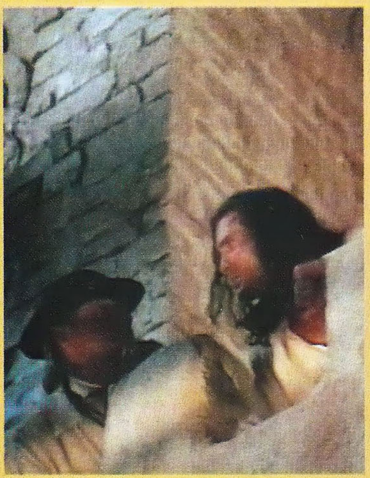

37. Da, to su bili Tarzan i D'Arno, koji su, prateći Rokofljev trag, upali u Zekovu palatu...

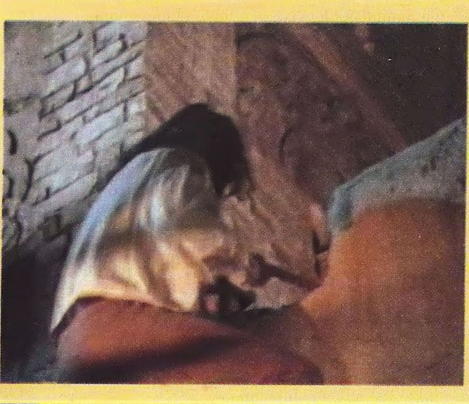

38. - Tiho, D'Arno! Idemo da pronađemo Kolet i da vratimo amulet. Spusti se za mnom! - šapnu Tarzan.

39. Ipak, D'Arno nije bio tako spretan kao Tarzan i stražari su čuli buku...

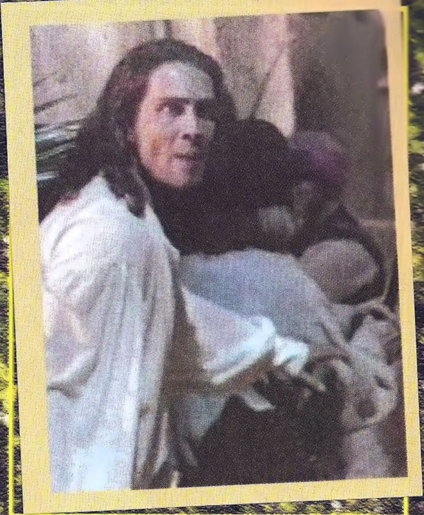

40. Uskoro je borba počela u podzemlju Zekove palate. Svakim trenom, stizalo je sve više napadača...

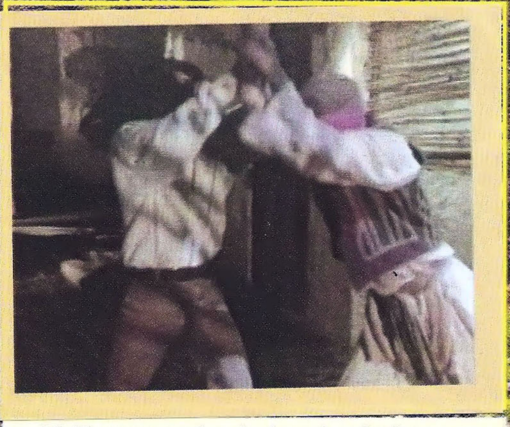

41. Tarzan se borio kao lav i njegovu ogromnu snagu osetil su protivnici...

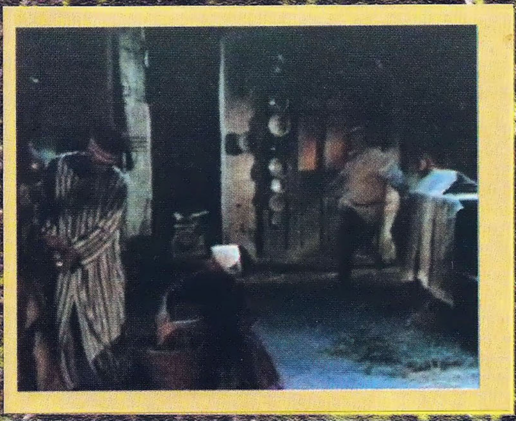

42. Neverovatno! I pored mnoštva napdača, Tarzan i D'Arno su pobeđivali i napadači su počeli da se povlače...

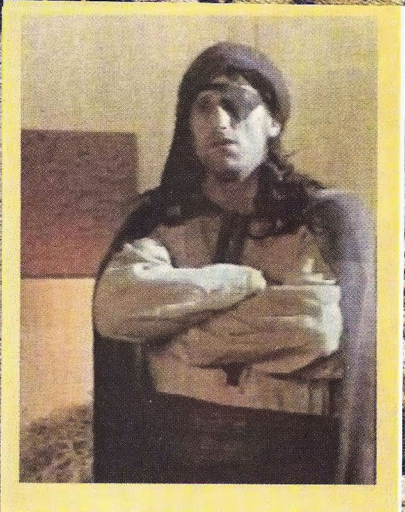

43. U tom trenutku pojavi se jedna zlokobna prilika, u pratnji nove gomile stražara...

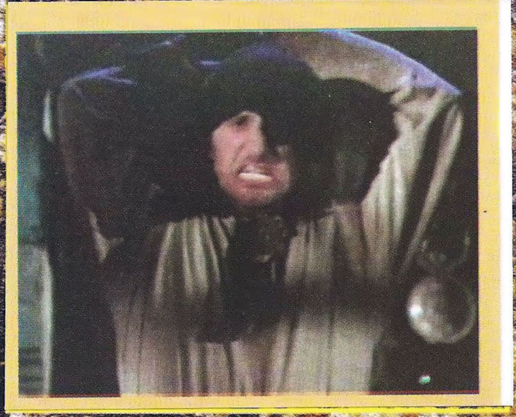

44. Kao munja, njegova sablja izletela je iz korica i presekla vazduh u smeru Tarzanove glave...

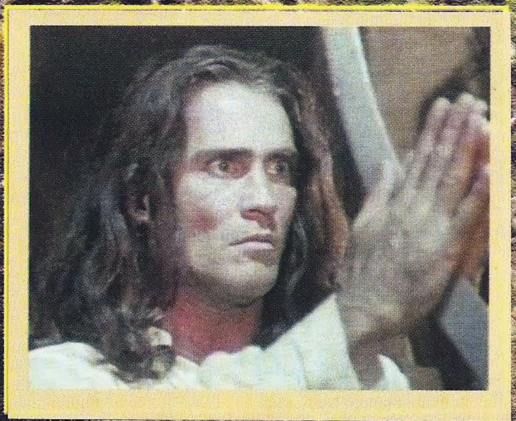

45. Tada se dogodi nešto neverovatno... Tarzanovi dlanovi sklopili su se oko smrtonosne oštrice...

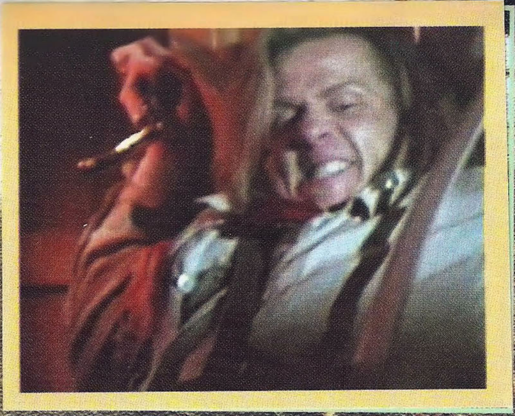

46. Ipak, napadača je bilo premnogo i za Tarzanovu džinovsku snagu i dva prijatelja našla su se u nevolji...

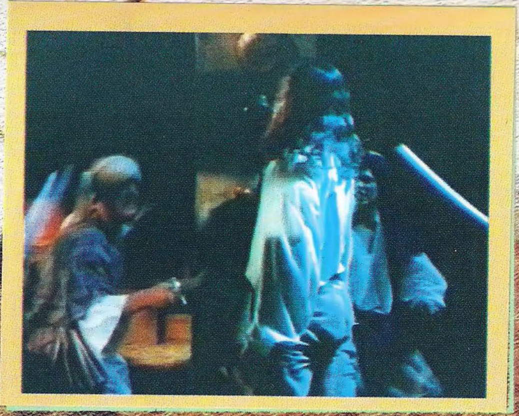

47. Videći svog prijatelja, D'Arnoa, u smrtnoj opasnosti, Tarzan je prestao da pruža otpor...

48. D'Arno se osvestio iza rešetaka. - Tarzane! Gde je moj prijatelj? - odjeknuo je njegov glas pod svodovima.

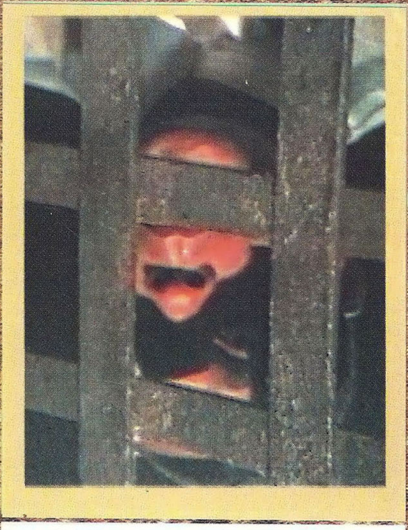

49. Iza susednih rešetaka provirila je glava naočitog crnca. - Tu je, u susednoj prostoriji! - reče on.

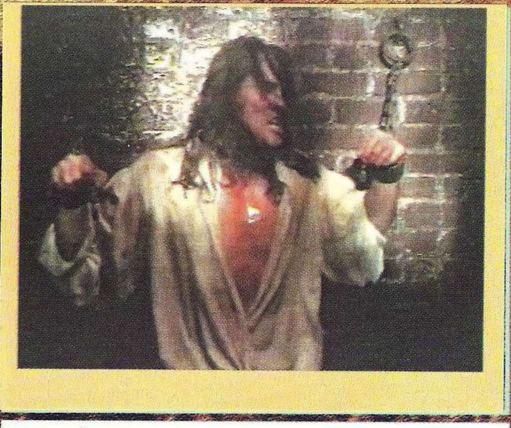

50. Tarzan se u međuvremenu osvestio i video da je okovan lancima za zid. Besno je kriknuo...

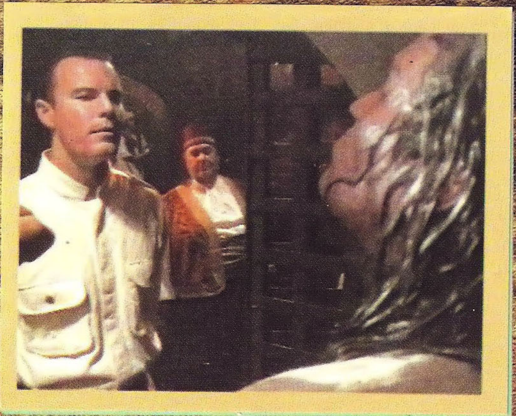

51. U tom trenutku, u prostoriju je ušao Rokof i trujumfalno pogledao zarobljenika. - Rekao sam ti da ću se osvetiti!

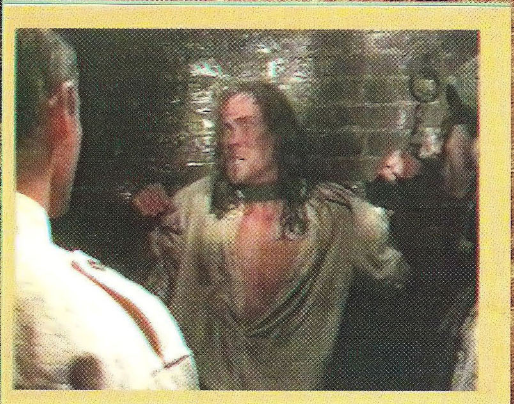

52. - Veliki Tarzan, gospodar džungle, biće prodat kao rob! Neslavan kraj za jednog lorda Grejstoka! - dobaci zlobno.

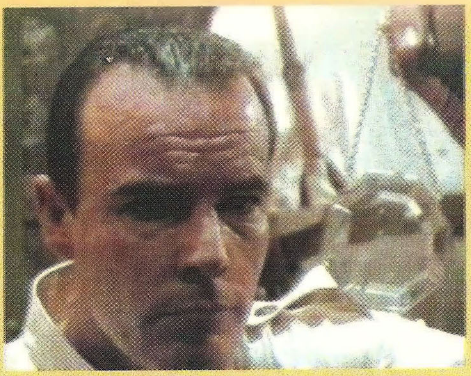

53. - Dođi da vidiš čoveka, koji će vas odvesti do hrama drevnih! - pozvao ga je Zek i Rokof pođe.

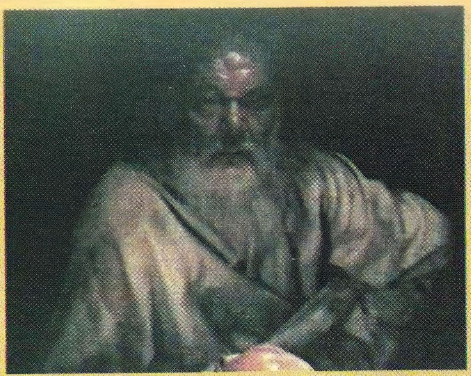

54. U dubini jedne ćelije naziralo se lice jednog starca, mirno i tajanstveno...

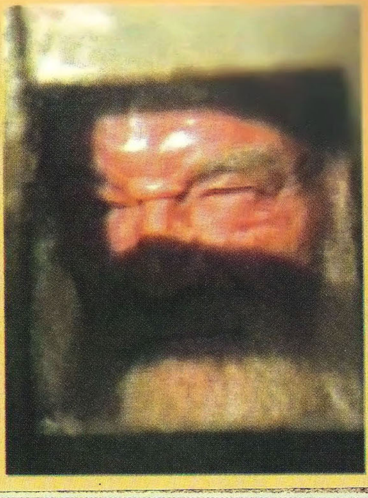

55. Njegove oči čudno zablistaše, kada je primetio amulet u rukama Rokofa i on priđe rešetkama...

56. - Spremite se za put. Moja pratnja će vas štititi od divljih plemena! - reče Zek Rokofu.

57. Ti odaberi ljude. Kada nađete zlato, Rokof i njegov sluga nam više nisu potrebni... živi! - reče Zek.

58. - Kada nađemo zlato, oslobodićemo se Zekove pratnje. A kada se vratim u Rusiju...

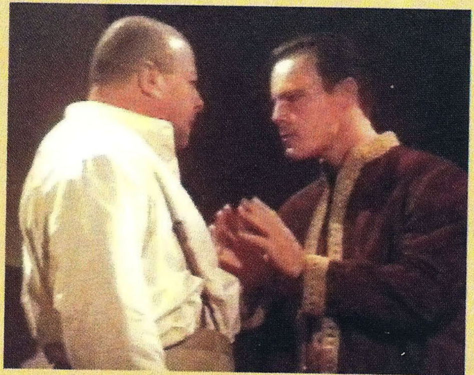

59. ... presto će biti moj! Otac je star i vreme je da umre, a ja ću mu u tome pomoći!

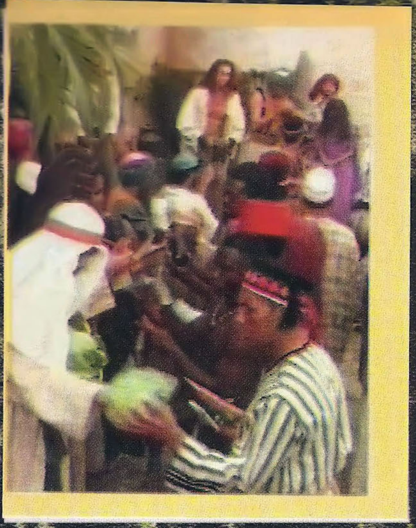

60. Vreva na trgu robova... Stražari su izveli okovanog Tarzana, D'Arnoa, crnca Mugambija i ostale robove...

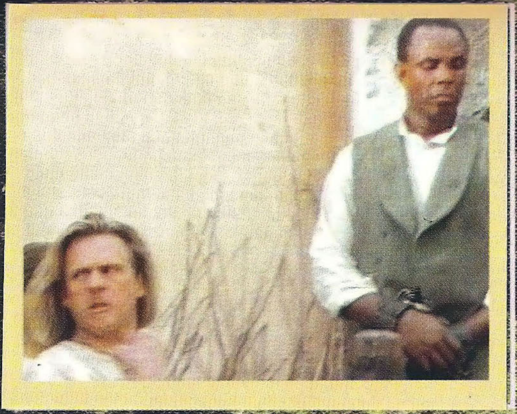

61. D'Arno i Mugambi su zbunjeno gledali kako se kupci robova okupljaju i zauzimaju svoja mesta.

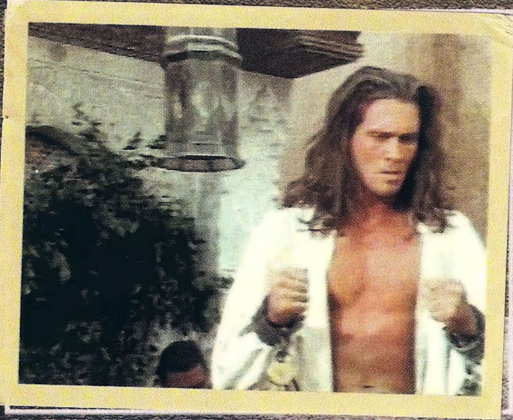

62. Počela je prodaja. Tarzan je dovučen na platformu i licitacija je počela...

63. - Ja ću ih sve otkupiti! - kriknu iznenada Kolet okrećući se ka Zeku.

64. Zekova šaka se teško spusti na Koletin obraz. - Ne, ženo! I ti ćeš biti prodana. Vodite je!

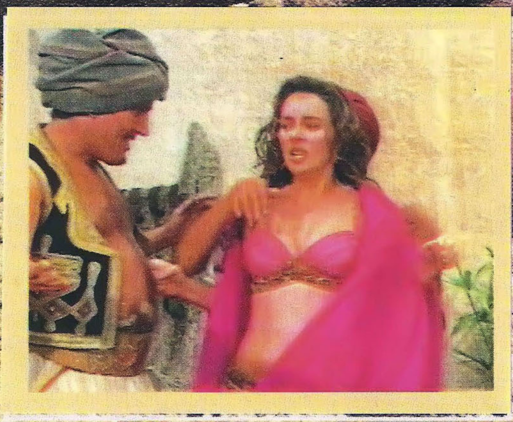

65. Stražari grubo zgrabiše Kolet i odvukoše je ka platformi za prodaju robova...

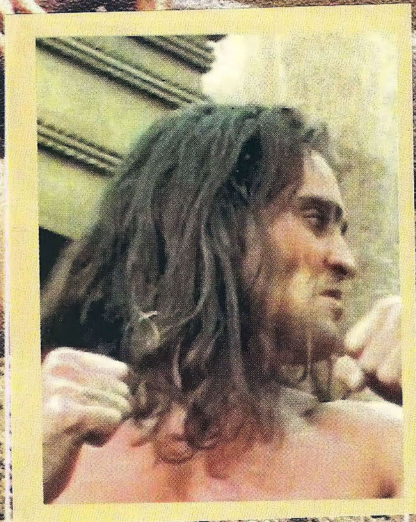

66. Videći šta se dešava s Kolet, Tarzan je prosto podivljao... Oči su mu se zažarile od besa...

67. Njegovi snažni mišići se zategoše kao čelične opruge i šake mu obuhvatiše debeo stub...

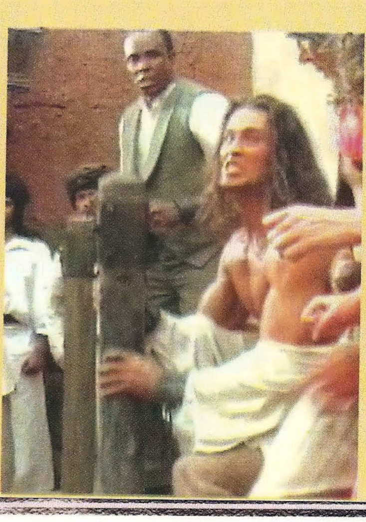

68. ... za koji je bio vezan. Stražari su s nevericom gledali kako beton puca i kako Tarzan vadi stub...

69. Tarzana više niko nije mogao da zaustavi. Stražari su padali pod njegovim udarcima kao pokošeni...

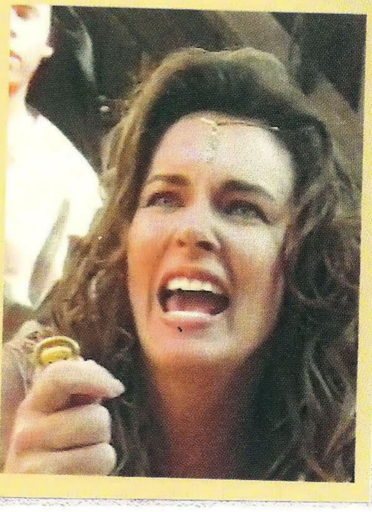

70. - D'Arno! Hvataj ključ od okova! - kriknu Kolet i dobaci mu mali, blistavi predmet...

71. Uskoro je D'Arno bio slobodan, pa je oslobodio Mugambija i ostale, koji se brzo uključiše u bitku...

72. Videći da je sve izgubljeno, Zek poče da se povlači, držeći Kolet nož pod grlom...

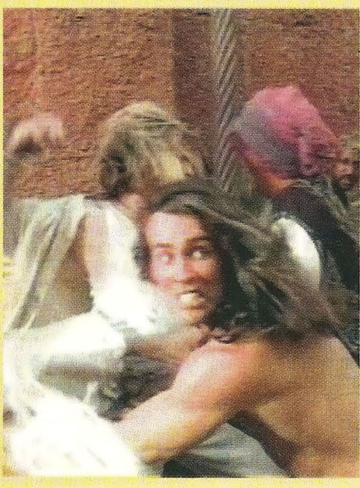

73. Krajičkom oka, Tarzan ugleda Kolet u Zekovim rukama i prosto razbaca svoje protivnike...

74. Za to vreme, Zek je uspeo da dovuče Kolet na vrh stepenica, pokušavajući da izmakne Tarzanovom besu...

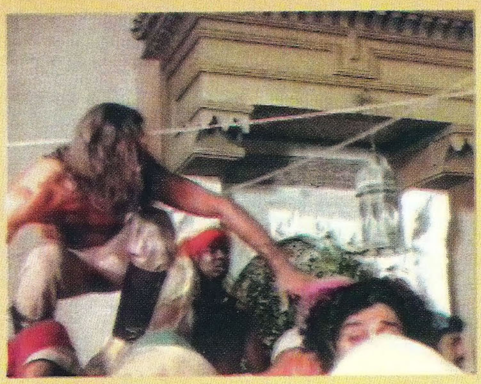

75. Ali, Tarzana više ništa nije moglo zaustaviti. Preskačući preko uzbuđene gomile, poleteo je u pomoć Kolet.

76. Sakupivši svu preostalu snagu, Kolet uspe da se otrgne od Zeka i da ga očajnički raspali po licu...

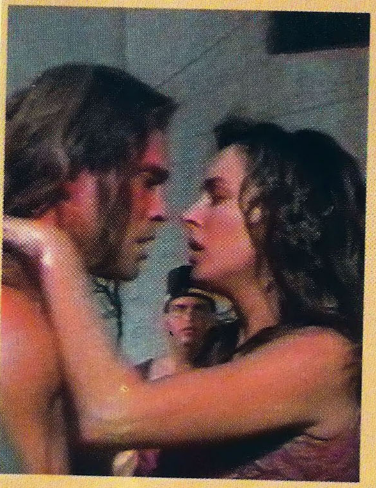

77. Sve je bilo gotovo. Kolet zahvalno zagrli Tarzana. Najzad su bili slobodni.

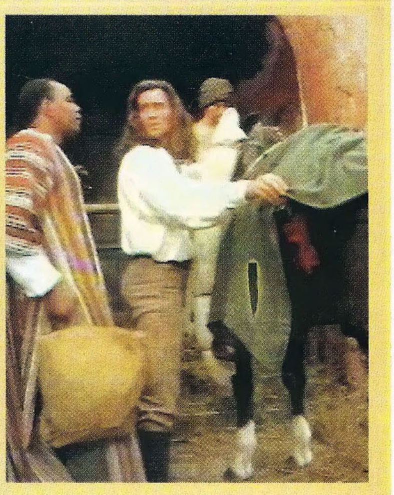

78. Tarzan se spremao za Rokofom u poteru. - Idem sa tobom, Tarzane! - predloži mu Mugambi.

79. - D'Arno, prijatelju, odvedi Kolet svome ocu. Jedino sam u tebe siguran! - reče Tarzan.

80. Kolet se oprostila sa Tarzanom pitajući se da li će ikada više videti tog divnog čoveka.

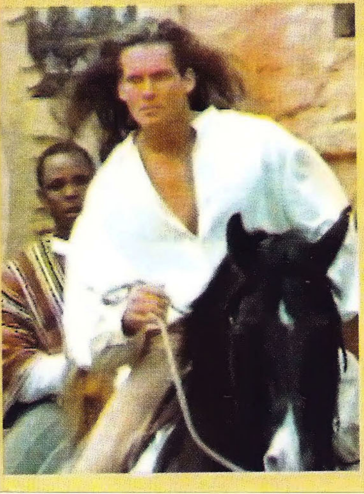

81. Uskoro, Tarzan i Mugambi pojurili su na svojim konjima tragom Rokofa i njegove pratnje...

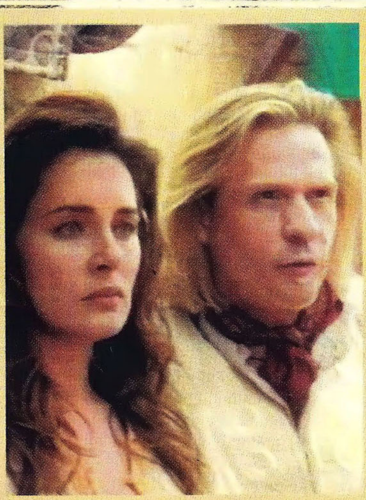

82. ... dok su Kolet i D'Arno s tugom gledali kako zamiču iz naselja.

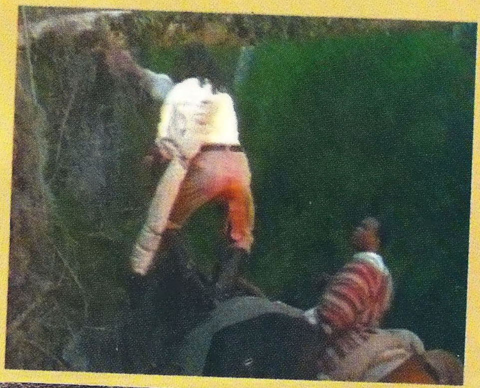

83. Tarzan i Mugambi već su došli na ivicu džungle. Odjednom, Tarzan skoči s konja...

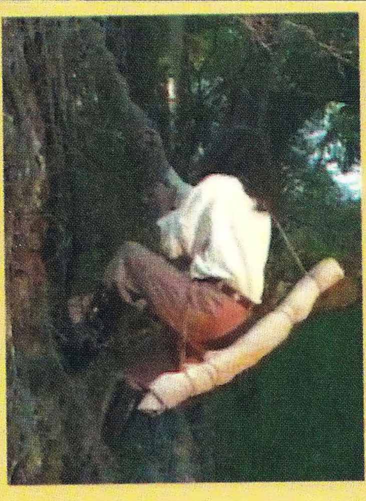

84. ... i dok ga je Mugambi začuđeno gledao, već je bio na drvetu, verući se vešto, kao majmun...

85. I dok je Tarzan leteo sa drveta na drvo, Mugambi je zapanjeno zurio u delove odeće, koje je Tarzan ostavljao za sobom.

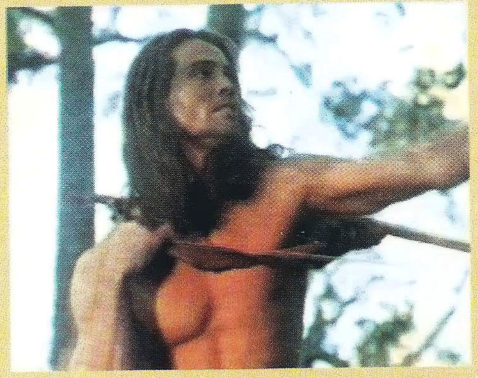

86. Zbacivši sa sebe i zadnji komad odeće, koji ga je vezivao za civilizaciju, Tarzan stavi luk preko leđa...

87. ... i strelovitom brzinom započe svoj put kroz zeleno more, svoj ambijent.

88. Sa visokog drveta prolomio se njegov ratni krik, krik koga je poznavala džungla i svako biće u njoj...

89. Za to vreme, Rokofljev karavan se s mukom probijao kroz džunglu, ka tajanstvenom hramu o kome pričaju legende...

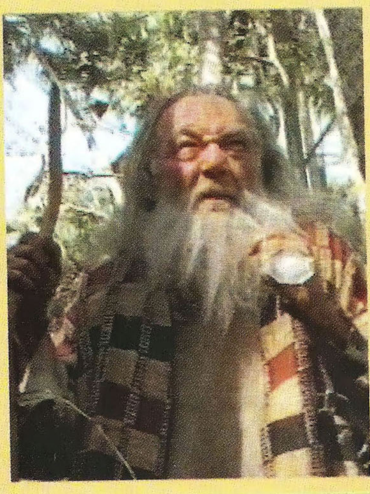

90. Kao da ga je vodila neka misteriozna sila, tajanstveni starac je išao napred, držeći amulet u ruci...

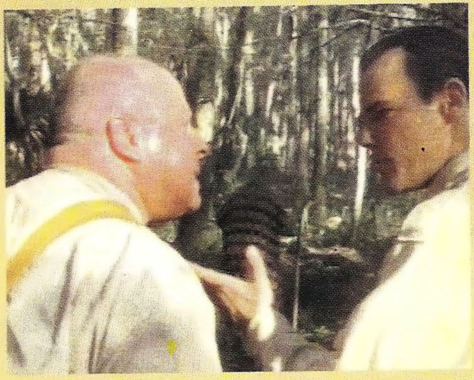

91. - Ovaj je lud! - promrmlja Aleksej! - Neka nas samo dovede do hrama, a posle... - odgovori Rokof.

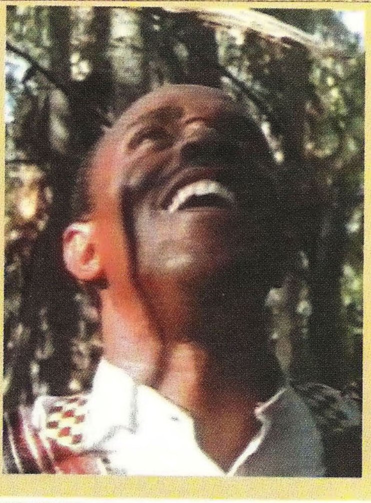

92. Mugambi je zadivljeno pratio Tarzanov let sa drveta na drvo...

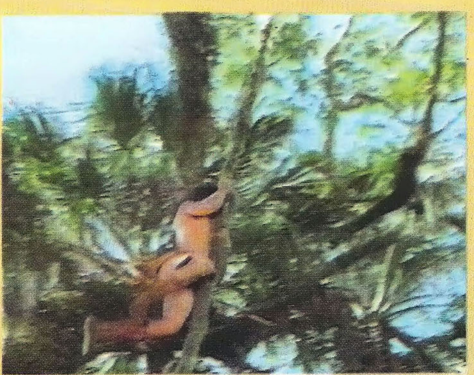

93. ... jedva uspevajući da ga prati, samo zahvaljujući svojoj izvanrednoj snazi i izdržljivosti.

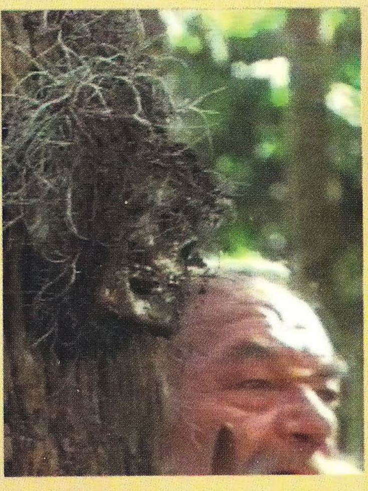

94. U tom trenutku, karavan je došao u deo džungle, okićen stravičnim ukrasima. Lobanje su se kezile sa drveća...

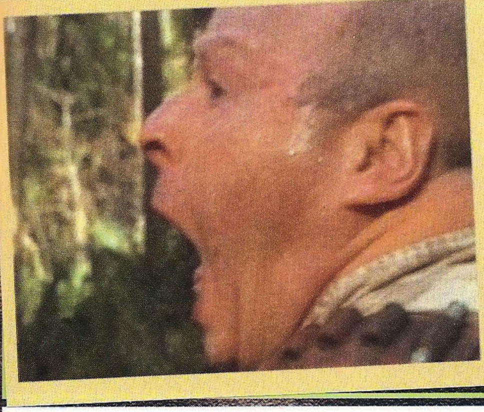

95. Začuvši čudne šumove, Aleksej se okrete, a zatim besno zaurla. - Prokletstvo, nosači beže!

96. - Govori, starče, šta ovo treba da znači? - okrete se Rokof starom čoveku.

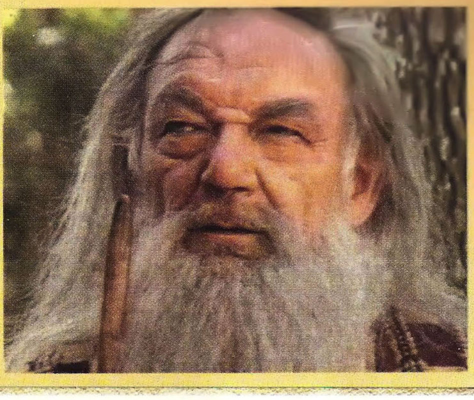

97. - Kukuju! Ovo je carstvo Kukujua! - kratko odgovori starac uz tajanstveni smešak.

98. Kukuju ili bilo ko drugi, bolje da mi se ne nađu ispred puške! - uzviknu besno Aleksej.

99. - Idemo dalje! - naredi Rokof i mala grupa onih što je ostalo, pođe dalje kroz džunglu.

100. - Nisu nam daleko izmakli. Osećam njihov miris! - reče Tarzan Mugambiju, dok su se zaustavili za trenutak.

101. U tom trenutku, uz oštar zvižduk, dolete koplje i zari se ispred njihovih nogu...

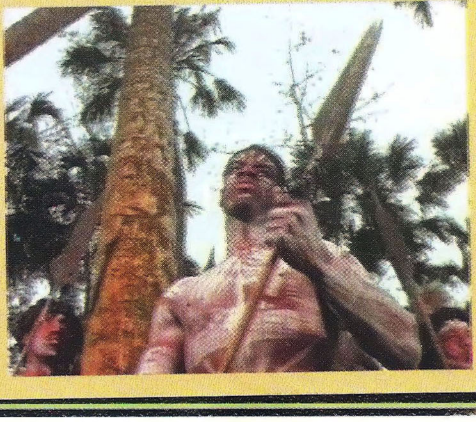

102. Iz zelenog mora izroni visok, naočit ratnik, išaran ratničkim bojama i sa oštrim kopljem u rukama...

103. Na njegov znak, kao kakvom čarolijom, gomila crnih ratnika opkoli Tarzana i Mugambija.

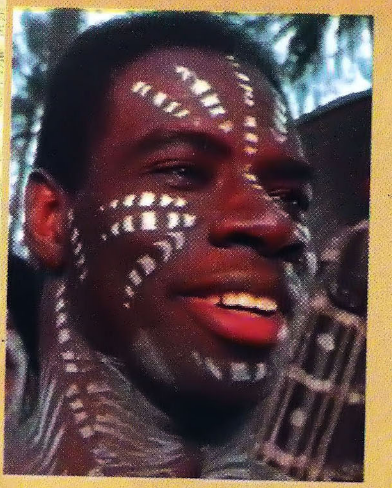

104. Najednom, visoki vođa crnih ratnika raširi lice u srećan osmeh. - Tarzane, prijatelju, prošlo je mnogo vremena.

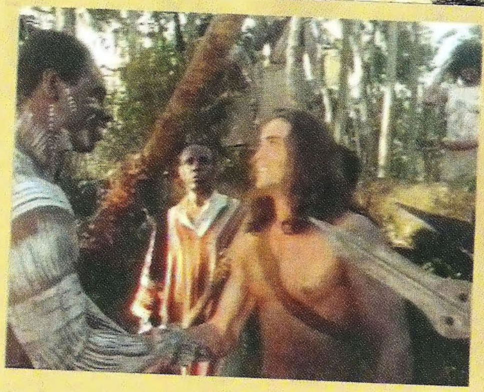

105. Tarzan se osmehnu i stisnu ruku visokog ratnika. - Ne toliko da se prijatelji zaborave! - reče on.

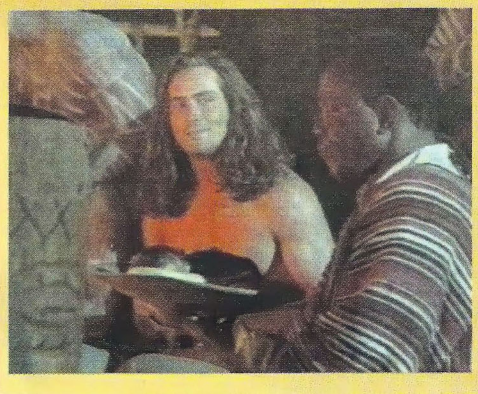

106. Uskoro su svi bili u crnačkom selu. Tarzan i Mugambi, uz večeru, ćaskali su sa prijateljima.

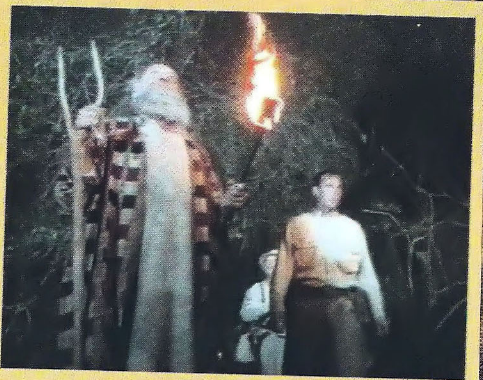

107. Za to vreme, mali karavan probijao se dalje kroz džunglu. Odjednom, starac stade. - Stigli smo na cilj!

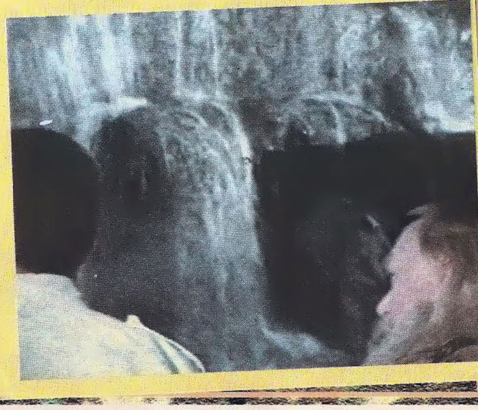

108. Pred njima se pojavio veličanstveni vodopad. Starac se okrete ka Rokofu. - Ulaz je iza vodopada!

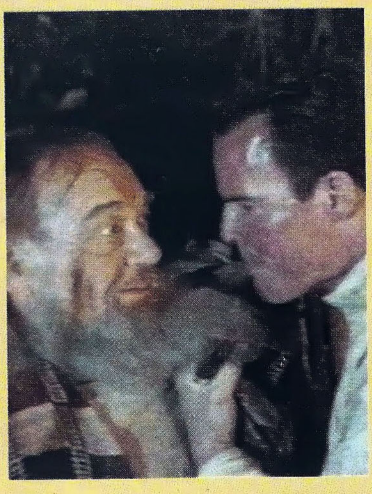

109. - Nadam se da to nije kakva tvoja prevara, starče! Ne igraj se životom! - smrknuto zapreti Rokof.

110. - Ovo mu više ne treba! - uzviknu Aleksej i pruži ruku da starcu oduzme amulet...

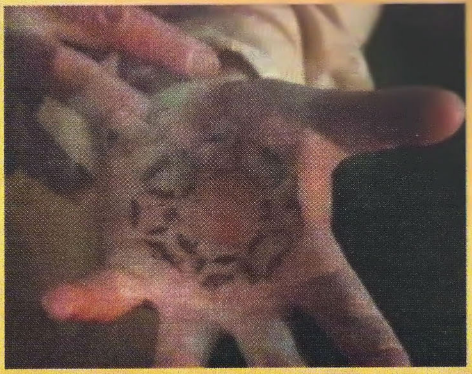

111. ... ali je trže uz bolni krik. Na šaci se ocrtavala strašna opekotina oblika amuleta.

112. - Matori đavole! Ti nam više i ne trevaš! - uzviknu Aleksej besno i u ruci mu se stvori revolver...

113. Pucanj odjeknu, ali, u poslednjem trenutku Rokof je uspeo da promeni smer metka. - Čekaj, možda nam stari još treba!

114. Tarzan je začuo pucanj i skoči. - Hajde, Mugambi! Rokof i njegova pratnja nisu tako daleko!

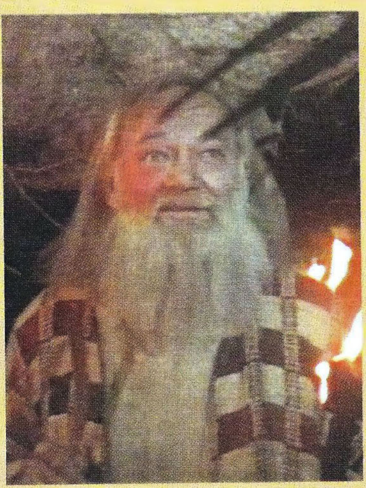

115. Starac je zakoračio u prvu prostoriju i njegovo lice se ozari. Kao da je bio u kakvom drugom svetu...

116. Pred njima se ukazala veličanstvena dvorana i stari hram u svoj svojoj lepoti...

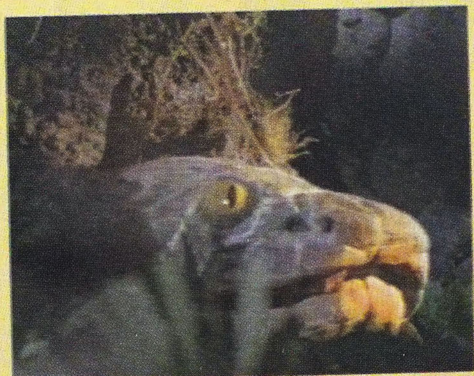

117. Odjednom, iz jedne pećine pojavi se ogromna glava čudovišnog reptila. Bila je to zmija neverovatnih dimenzija...

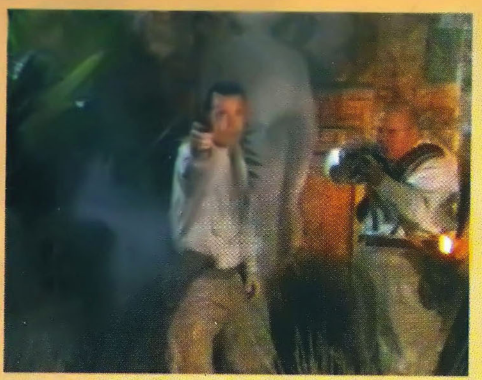

118. Iako im se krv sledila od užasa, Rokof i Aleksej pripucaše iz svojih oružja, ali meci su se odbijali od reptila...

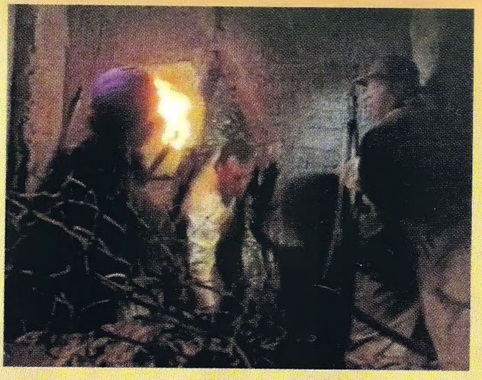

119. Na njihovu sreću, odmah iza njih nalazio se uski procep i oni umakoše u poslednjem trenutku.

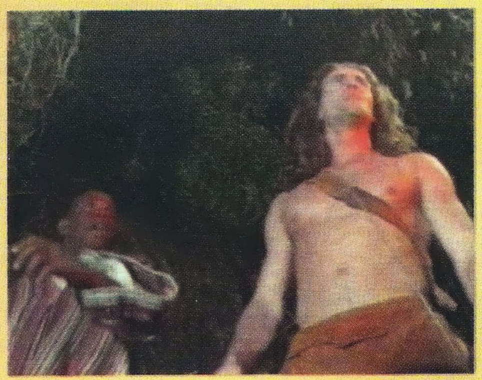

120. Tarzan i Mugambi, prateći trag karavana, već su bili u blizini vodopada i oni pođoše dalje...

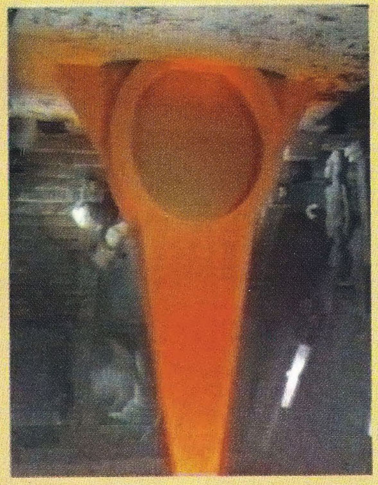

121. Za to vreme, starac je uveo Rikofa i pratnju u prostoriju u čijem središtu je dominirao ogroman zlatni stub...

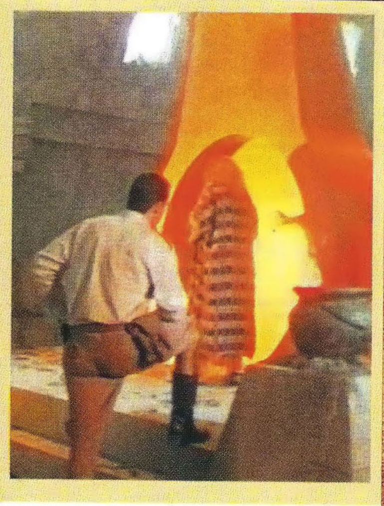

122. Zapanjen, Rokof je gledao u ostvarenje svog sna. Najzad će, uz pomoć ovolikog blaga, zbaciti oca sa prestola...

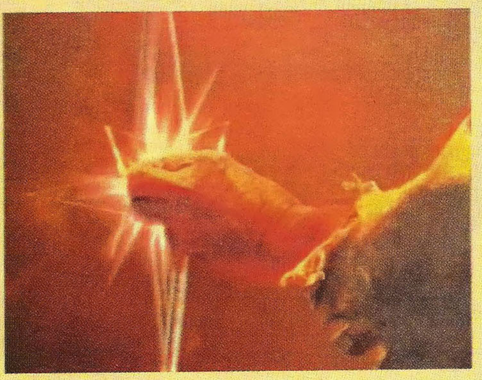

123. Starčeva ruka uroni u stub, kao kroz vodu, i on stavi amulet u svoje ležište. - Najzad je opet na svom mestu!

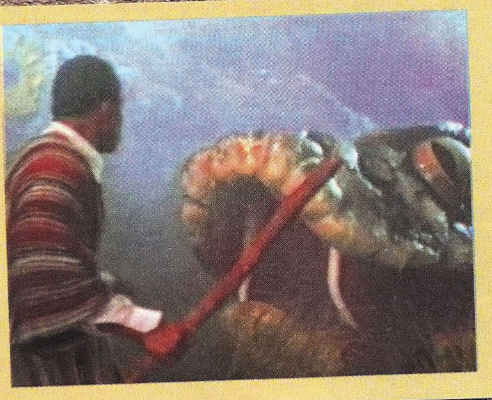

124. Tarzan i Mugambi došli su do ulaza, ali, na Mugambijev užas, čeljusti ogromne zmije počeše da se otvaraju...

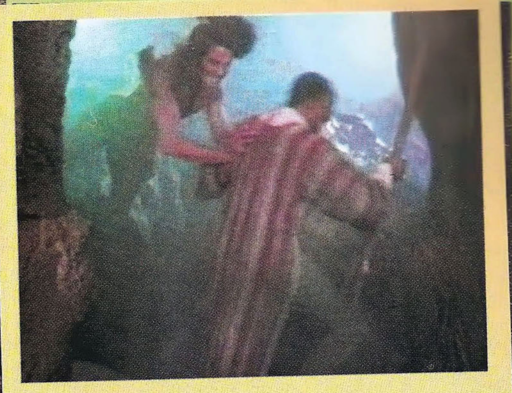

125. Videći da je Mugambi u smrtnoj opasnosti, Tarzan se baci sa vrha stepeništa ka svom prijatelju...

126. ... i odgurnu ga u poslednjem trenutku, ali on sam upade u strašne čeljusti čudovišnog gmizavca...

127. ... koje se sklopiše nad njim. U svom užasu i neverici, Mugambi je kao opčinjen posmatrao strašan prizor.

128. U međuvremenu, oko amuleta, koga je starac vratio na svoje mesto, pojaviše se još četiri misteriozna kristala...

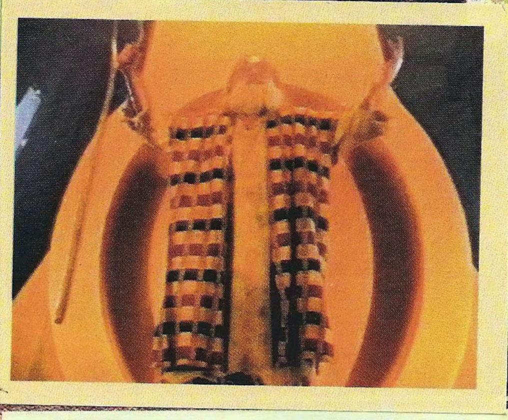

129. Iznenada, starac stade ispred zlatnog stuba, visoko podiže ruke i njegov glas odjeknu: - Najzad smo opet sjedinjeni!

130. U tom trenutku, vrh stuba kao da se užari i blještavi zrak poče da se obavija oko tajanstvenog starca...

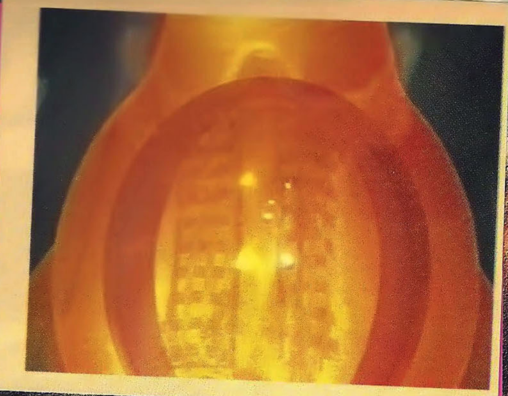

131. ... a zatim, na zaprepašćenje Rokofa i ostalih, figura starca poče da bledi i on nestade u zlatnom stubu!

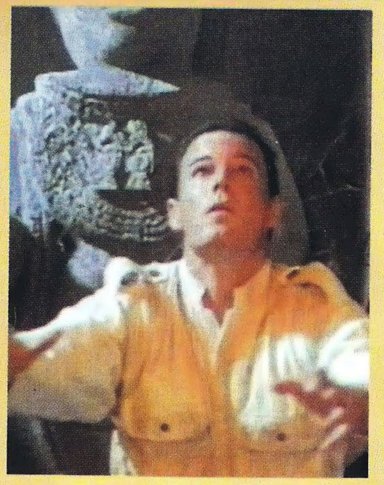

132. Zapanjen, Rokof je pokušavao da svojim rukama dohvati nekog koga više nije bilo tu. One poleteše u prazno.

133. U međuvremenu, zahvaljujući svojoj nadljudskoj snazi, Tarzan je uspeo da se oslobodi iz strašnih čeljusti.

134. Aleksej, koji je dotle mirno gledao, najednom priđe stubu i njegova ruka zaroni u njega...

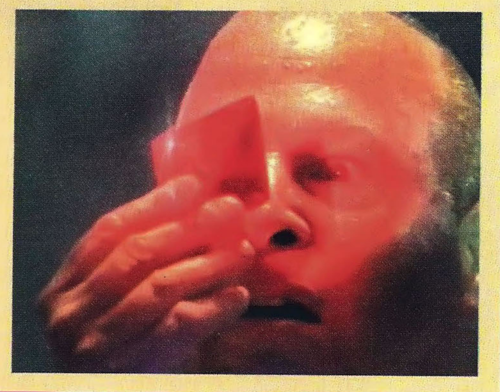

135. ... a kada se ponovo pojavila, u njoj se nalazio jedan od četiri misteriozna kristala.

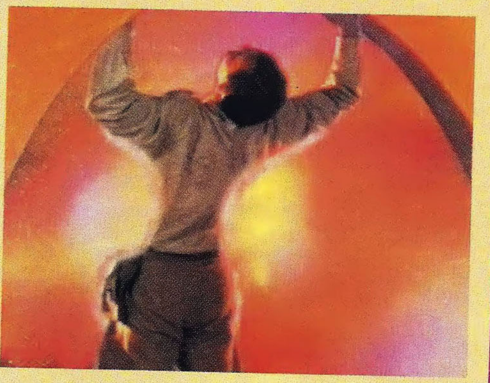

136. A tada, kao da se otvori pakao. Nekakva strašna sila Rokofa i celu pratnju uvuče kroz otvor u stubu...

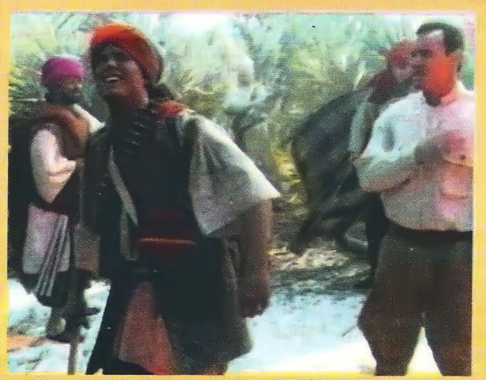

137. ... i oni se nađoše u nekakvom nepoznatom paralelnom svetu, koji nije ličio na onaj koga su napustili...

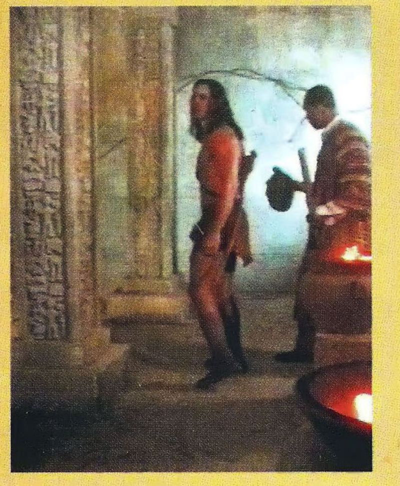

138. U međuvremenu, Tarzan i Mugambi stigoše do stuba. - Osećam njihov miris ovde! - reče Tarzan.

139. Najednom, u čudnoj izmaglici Tarzan ugleda projekciju starca. - Tarzane, nađi ih i vrati crveni kristal...

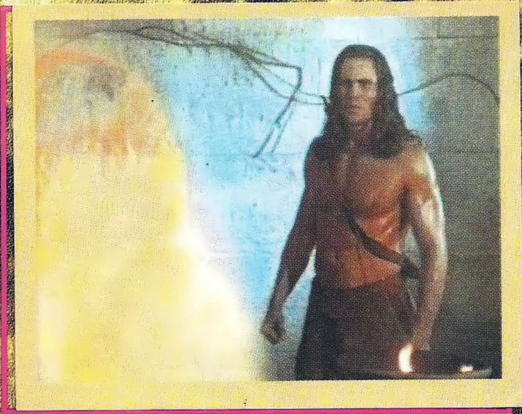

140. ... ili će doći do katastrofe i tvoj svet će nestati u haosu! Idi u Pelusidar, podzemni svet i učini to!

141. U međuvremenu, užasno leteće čudovište stušti se ka Rokofu i njegovoj grupi i strašna kandža zgrabi crveni kristal...

142. Tarzan i Mugambi priđoše otvoru, koji je blještao u sredini stuba i uskočiše kroz njega...

143. Ono što su ugledali na drugoj strani prosto ih je zapanjilo. - Kakav je ovo čudan svet? - uplašeno šapnu Mugambi.

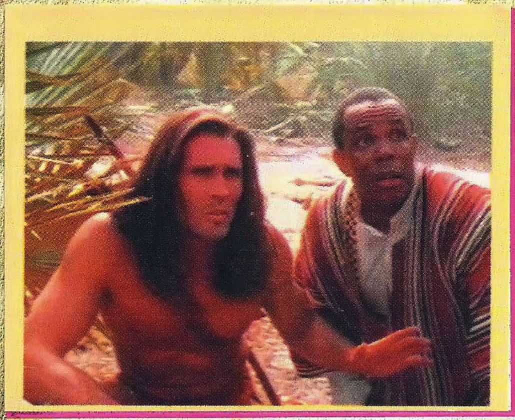

144. - Potisni svoje strahove, Mugambi, jer mi moramo za njima. Moramo da vratimo crveni kristal i da zatvorimo dimenzionu kapiju.

145. I dok su pošli u pravcu u kome je čudovište nestalo, Rokofljeva noga nagazi na zamku i on polete u vis...

146. Najednom nasta strašna graja i gomila pećinskih ljudi nabaci mreže na Rokofljevu pratnju. Bili su zarobljeni...

147. Pećinski ljudi su ih odveli kod More, kraljice Mahara, čudovišnih žena, gospodarice zemlje Pelusidar...

148. ... oko čijeg vrata je visio crveni kristal. - Ko si ti, slabo ljudsko biće? - zapita ona Rokofa.

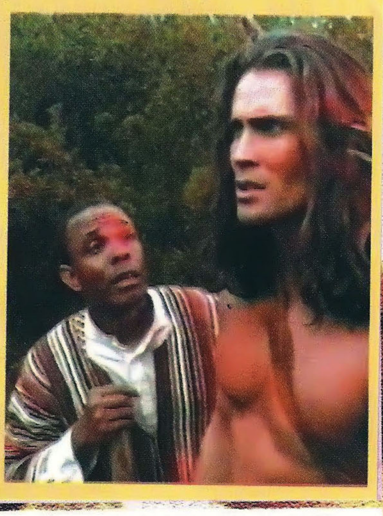

149. Tarzan i Mugambi došli su do mesta gde su pećinski ljudi zarobili Rokofa. - Osećam još nečiji miris! - reče Tarzan.

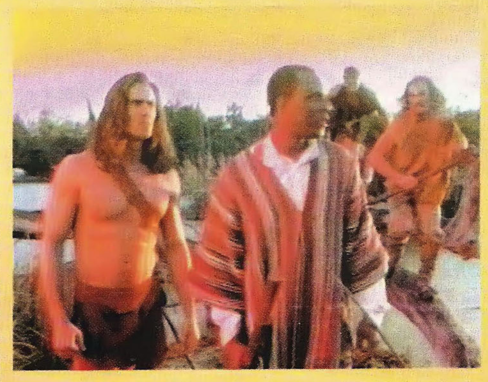

150. Iznenada, nepoznati napadači, tiho kao senke izroniše iz pozadine i baciše se na njih dvojicu...

151. I dok se Tarzan žestoko branio, oseti iznenada oštricu noža na svom grlu. - Ni pokreta više! - začu naredbu.

152. Naglim pokretom, Tarzan izbaci iz ravnoteže devojku iza njega i situacija se promenila. On je držao nož u svojoj ruci...

153. - Mi vam nismo neprijatelji! - reče Tarzan. Zatim im ispriča u kakvoj su opasnosti oba sveta i zamoli ih za pomoć.

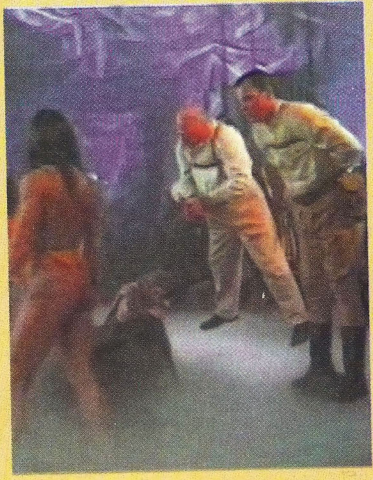

154. Dok su visili o konopcima, Rokof je pokušavao da ubedi kraljicu Moru da može da joj bude od koristi...

155. Džana, njihova nova prijateljica, vodila je Tarzana i Mugambija ka pećinama Mahara, žena-čudovišta...

156. ... jer je bila sigurna da su one zarobile Tarzanove neprijatelje i otele crveni kristal...

157. - Znam tajnu prolaza u gornji svet! Mogu da te učinim kraljicom Rusije, Francuske... govorio je Rokof Mori.

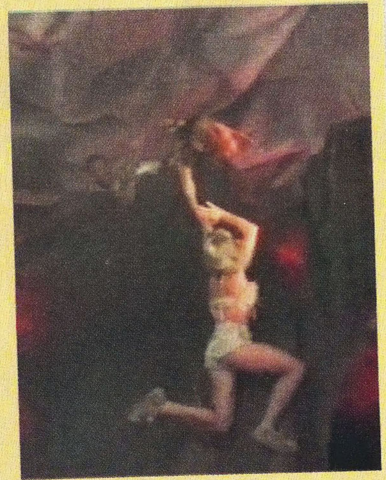

158. Dok su se približavali pećini Mahara, Džanina noga omače i ona polete u ambis, u Reku vatre...

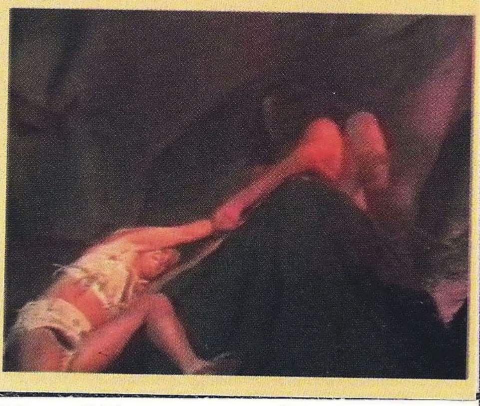

159. ... ali, Tarzanova snažna ruka zgrabi je u poslednjem trenutku. - Još jednom mi poklanjaš život, Tarzane! - reče ona.

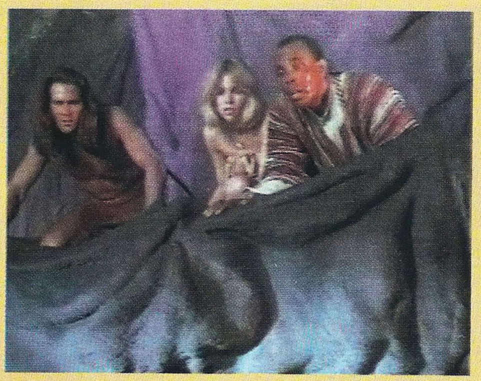

160. Sada su bili na cilju. - Njih je nemoguće pobediti, Tarzane! - reče Džana. - To nećemo znati dok ne probamo! - odgovori on.

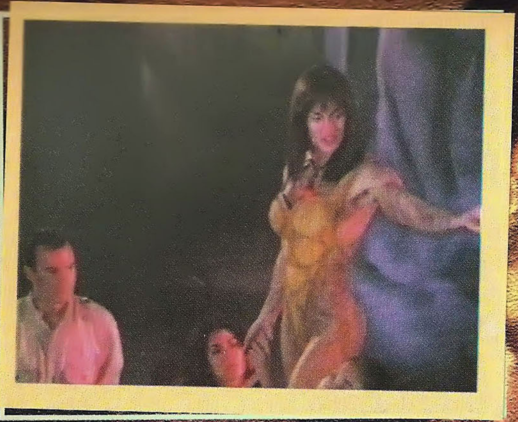

161. Mora se okrete Maharama. - Pojedite zarobljenike dok se mi ne vratimo. Idem sa njim da obezbedim nove svetove za nas!

162. U tom trenutku, uz krik, jedan pećinski čovek napade i Tarzan ga baci u Reku vatre...

163. ... ali, to je bilo dovoljno da uljezi budu otkriveni. Na njihov užas, Mahare započeše strašnu transformaciju...

164. ... i žene-ratnice počeše da se pretvaraju u jeziva čudovišta iz najstrašnijih dubina pakla.

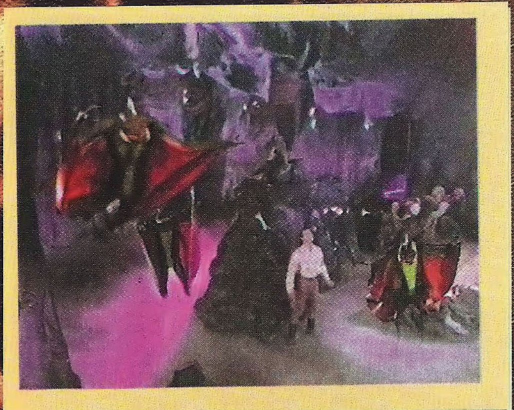

165. Iskezivši užasne čeljustri i raširivši svoja rožnata krila, poleteše da rastrgnu malu grupu iznad pećine...

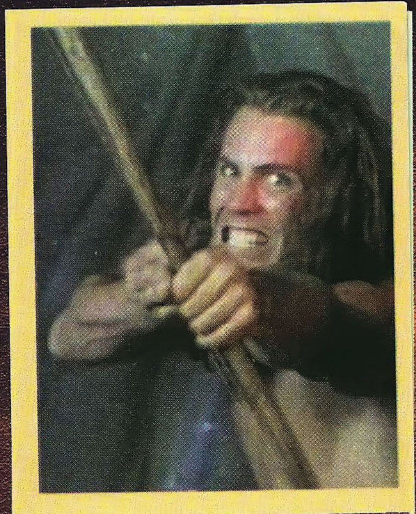

166. Tarzan, povrativši se od iznenađenja, skinu svoj luk sa leđa i zategnu tetivu...

167. Moćna strela zapeva svoju pesmu smrti i duboko se zari u grudi Mahare, koja se sunovrati u vatreni pakao.

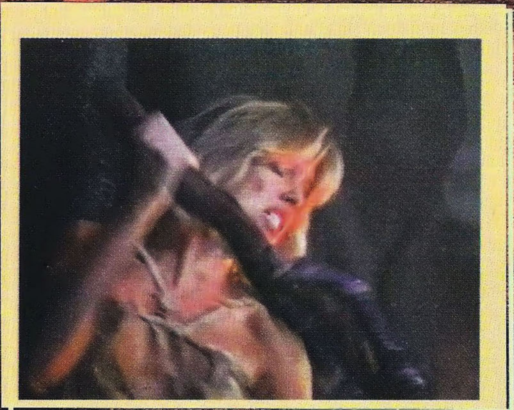

168. Videći da Mahare nisu neranjive, Džana besno kriknu i raspali jedno od čudovišta, šaljući ga u ambis.

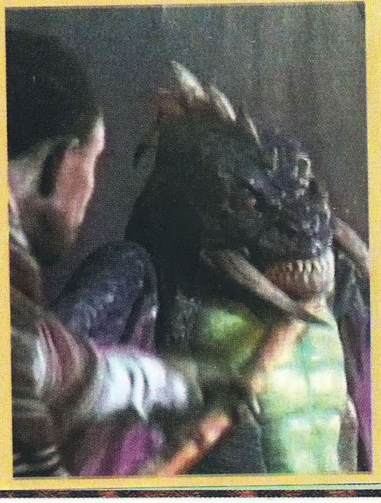

169. Ni Mugambi nije zaostajao za njima. Njegova ratna motka pronalazila je prolaz do osetljivih delova Maharinih tela...

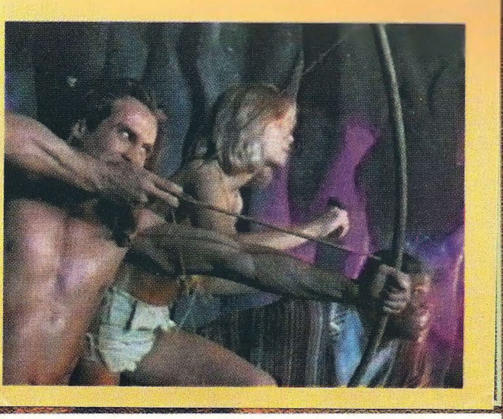

170. Tarzanove strele nepogrešivo su pogađale cilj i uskoro, napadača gotovo da više nije bilo...

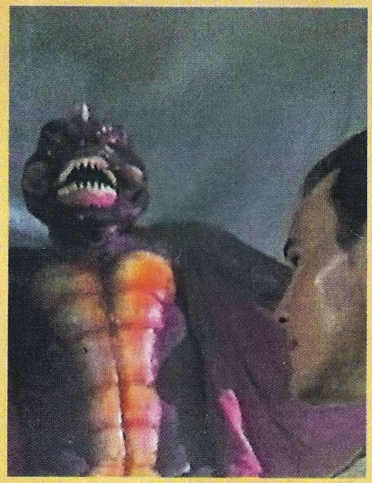

171. Kraljica Mora, u svom novom obliku, besno kriknu, videći da i njene poslednje Mahare gube bitku.

172. - Ti ideš sa mnom! Vodi me ka kapiji za tvoj svet, ti, bedno slabo biće! - kreštala je ona.

173. Demonske kandže zgrabile su Rokofa i kraljica Mora, zajedno sa svojim teretom, polete ka izlazu...

174. - Moramo za njima! - viknu Tarzan i pođe ka izlazu, kako ne bi izgubio begunce iz vida. Ali, kada se okrenuo...

175. ... našao se licem u lice sa strašnom Maharom, čiji su se oštri zubi već spremali da ga rastrgnu...

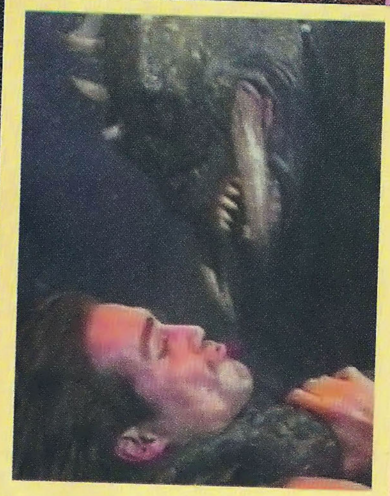

176. U poslednjem trenutku, Tarzan je izmakao nezaštićen vrat i zubi škljocnuše u prazno...

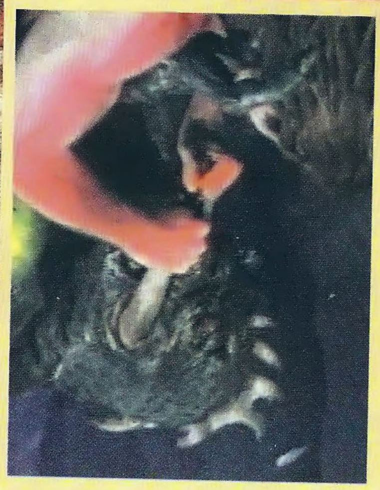

177. Počela je neravnopravna borbe. Mišići čoveka-majmuna zategoše se do granica izdržljivosti...

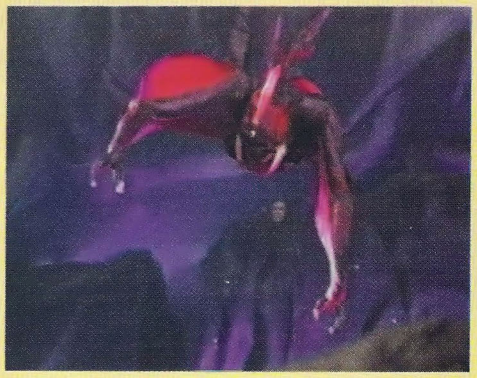

178. ... i moćna snaga čudovišta poče da popušta. Još jedan napor, strašan udarac i Mahara odlete u Vatrenu reku.

179. Već u sledećem trenutku, Tarzan je jurio kroz drveće ka dimenzionoj kapiji...

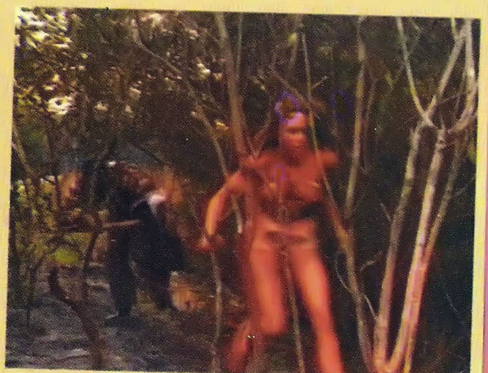

180. ... ali ni Džana ni Mugambi nisu mnogo zaostajali za njim. Morali su da stignu Moru i Rokofa...

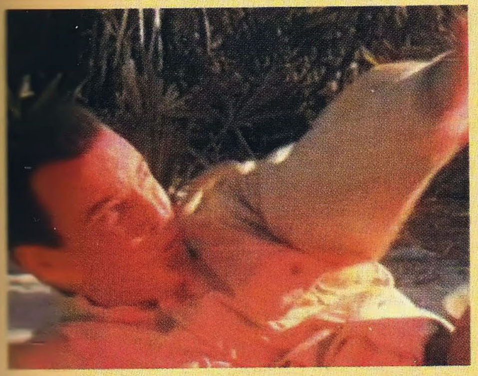

181. Ali, ovo dvoje su već stigli na cilj. Čudovište ispusti Rokofa pred kapijom i ovaj teško tresnu na tle.

182. Kraljica Mora ponovo uze ljudski oblik i pogleda naviše. - Znači, to je put do tvoje Rusije i drugog sveta...

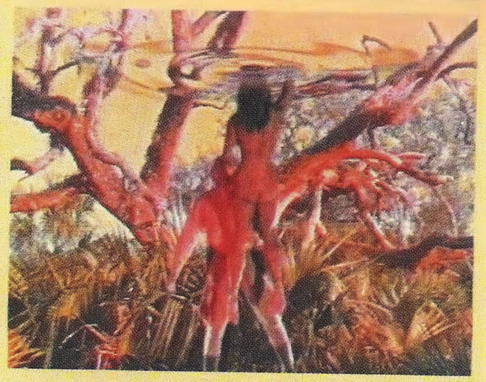

183. ... i neiscrpnog izvora hrane - ljudskih bića! Hajde, polazimo! - reče ona i njih dvoje se baciše kroz kapiju...

184. Uskoro su Tarzan, Džana i Mugambi stigli pred kapiju. - Tarzane, povedi me sa sobom! - zamolila je Džana.

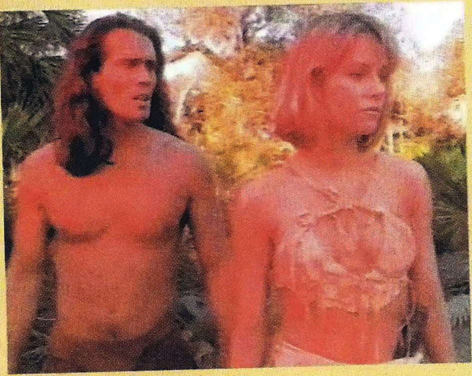

185. - Ne, Džana, u mom svetu nikada ne bi mogla da budeš srećna. Ovo je tvoj svet!

186. - Uzmi ovaj luk i strele i nauči svoj narod kako da se odbranite od Mehara i živećete srećno.

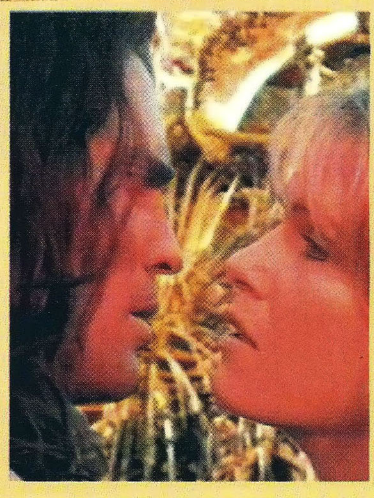

187. Džana je uzela luk i strele, tužno ga pogledala, dok su joj suze zaiskrile u očima. - Zbogom, Tarzane!

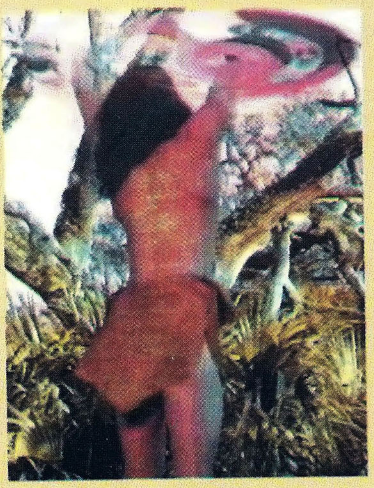

188. Bacajući još jedan pogled na taj čudni svet, Tarzan je pogledao poslednji put Džanu, a zatim je proleteo kroz kapiju...

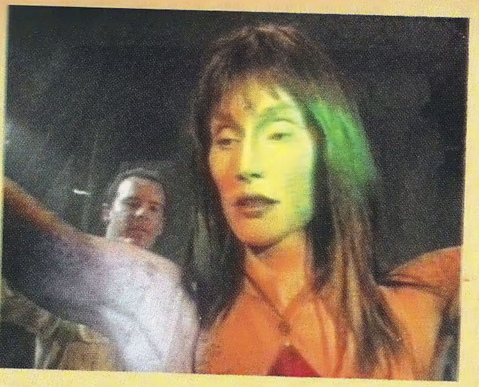

189. Kraljica Mora i Rokof stajali su ispred zlatnog stuba. - Da vidimo šta će se dogoditi...

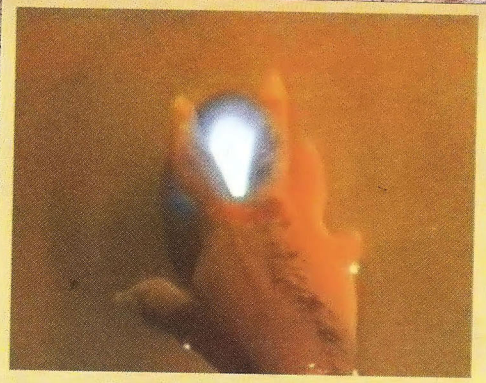

190. Prišla je još jedan korak, a zatim ispružila ruku. Njena šaka obavi se oko ljubičastog kristala...

191. ... i već u sledećem trenutku on se presijavao ispred njenih začuđenih očiju nekakvom titravom svetlošću.

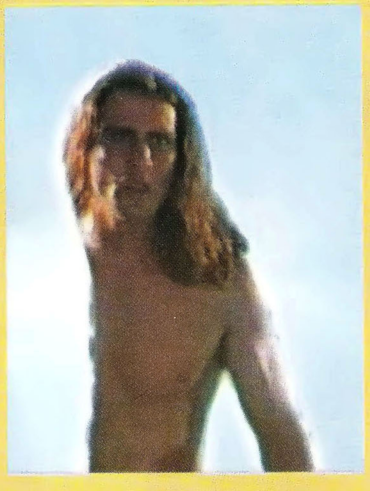

192. U tom trenutku, dimenziona kapija zapucketa i kroz nju prolete jedna snažna figura...

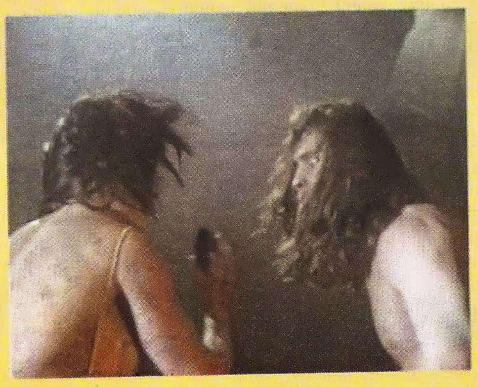

193. Bio je to Tarzan, koji se već u sledećem skoku našao ispred kraljice More, koja je opčinjeno buljila u kristal...

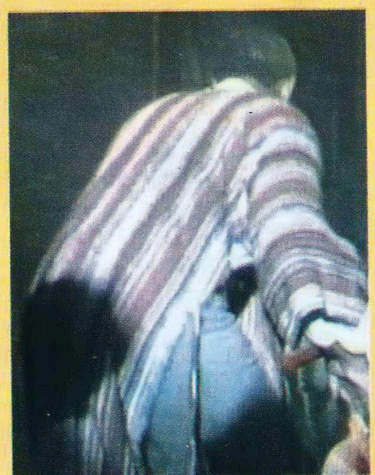

194. Već sledećeg trenutka, kroz dimenzionu kapiju prolete i Mugambi i baci se na Rokofa.

195. Brzinom kobre, Mora se okrete ka Tarzanu. Iz očiju joj pokuljaše smrtonosni zraci...

196. ... i Tarzana su spasli samo njegovi životinjski refleksi i on odskoči u stranu.

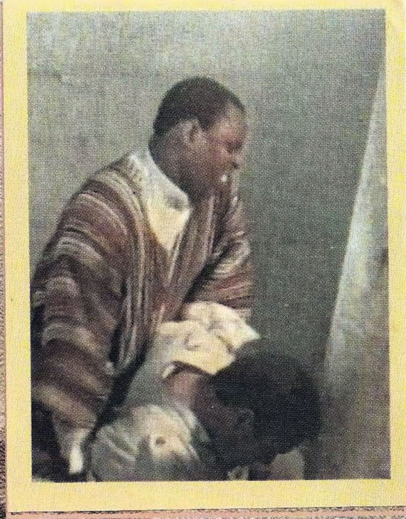

197. Istovremeno, Mugambi i Rokof su se ogorčeno borili, ali, prednost je bila na strani crnog ratnika.

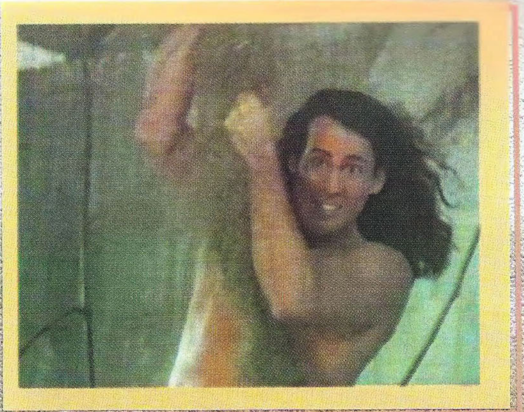

198. Izmičući smrtonosnim zracima, Tarzan dohvati jednu lijanu i polete sa vrha stepeništa...

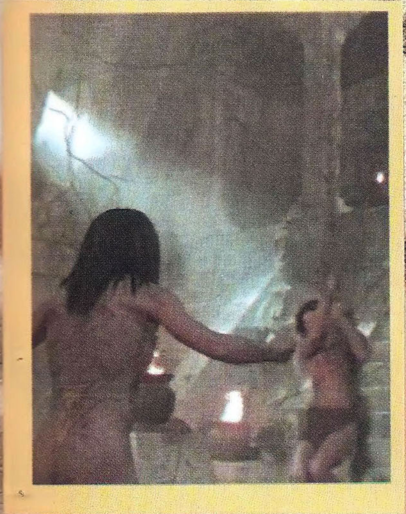

199. ... ka kraljici Mori, koja je stajala u podnožju, prikupljajući energiju ljubičastog kamena...

200. ... i tresnu je nogama u grudi. Ona teško udari u zid, dok su se trošni stubovi rušili na nju.

201. Od siline udarca iz ruke joj je ispao ljubičasti kristal i otkotrljao se van njenog domašaja.

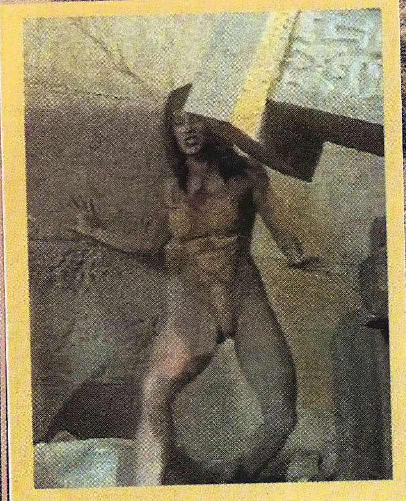

202. Ali, kraljica Mora još nije bila pobeđena. Snagom praiskonske zveri odbacila je ruinirane stubove...

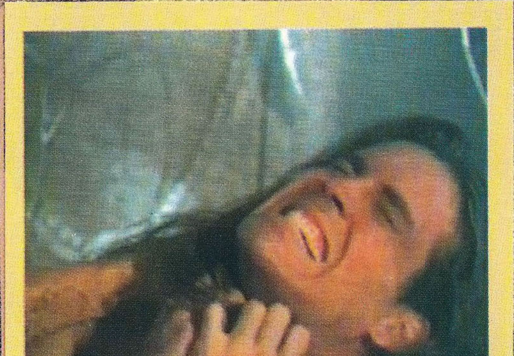

203. ... i već u sledećem trenutku ponovo se svom silinom bacila na Tarzana, stežući ga za vrat.

204. Najednom kraljica Mora započe svoju strašnu metamorfozu. Lice joj se izobličilo u jezivoj promeni...

205. ... ali, Tarzan nije želeo da sačeka kraj. Razbijajući njenu koncentraciju, naglo ju je podigao i bacio ka kapiji.

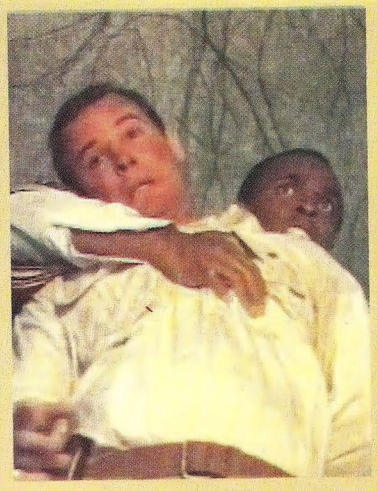

206. Čak su Mugambi i Rokof prekinuli svoju žestoku borbu i gledali kako Mora leti ka dimenzionoj kapiji.

207. Ipak, snaga kraljice strašnih Mahara bila je ogromna. Uspela je da se zadrži na samom otvoru...

208. ... a već u sledećem trenutku naglo se okrenula, spremna za novi napad. Tada Tarzanova ruka polete...

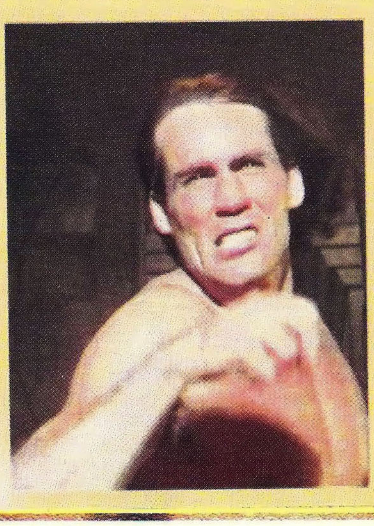

209. ... njegova šaka se sklopi oko crvenog kristala, koji se nalazio oko Morinog vrata i on ga otrže.

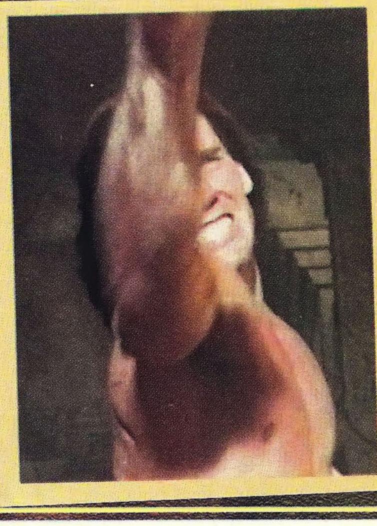

210. Tarzan nije dozvolio kralji-ci Mori da se pribere. Sakupivši sav svoj bes, on zadade strašan udarac...

211. ... koji konačno posla ovo jezivo biće kroz kapiju dva sveta, nazad u Pelusidar, tamo gde je i pripadala.

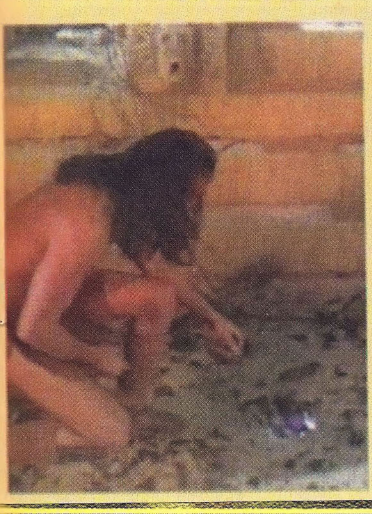

212. Bio je to kraj jednog bolesnog sna. Tarzanovu pažnju privuče neko čudno svetlucanje...

213. ... i on pođe rukom ka svetlom predmetu. Bio je to ljubičasti kristal, koji je ispao iz ruke kraljice More.

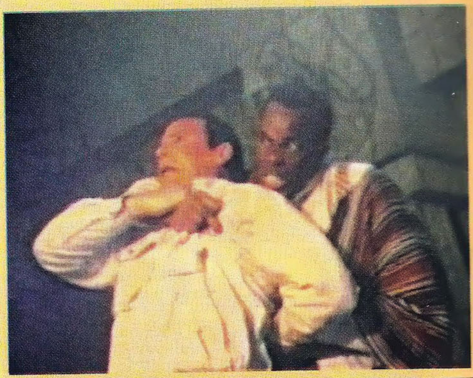

214. Za to vreme Mugambi je završavao svoju tešku borbu sa Rokofom, čovekom koji je bio uzrok svih nevolja...

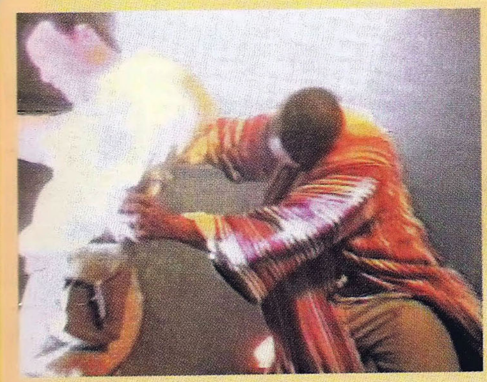

215. ... dogurao ga do kapije i snažno gurnuo kroz nju. - Idi za svojom ljubavlju! Voleće te dok... ne ogladni! - rekao je.

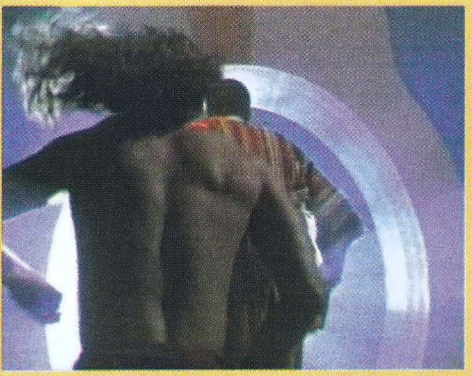

216. Tarzan je poleteo ne bi li sprečio Mugambija da Rokofa pošalje u Pelusidar, ali, kasno!

217. U međuvremenu, Tarzan je posmatrao dva kristala koja su bila ukradena sa zlatnog stuba.

218. Gotovo svečano, okrenuo se, prišao zlatnom stubu i najpre jedan, a zatim drugi, vratio ih u svoja ležišta.

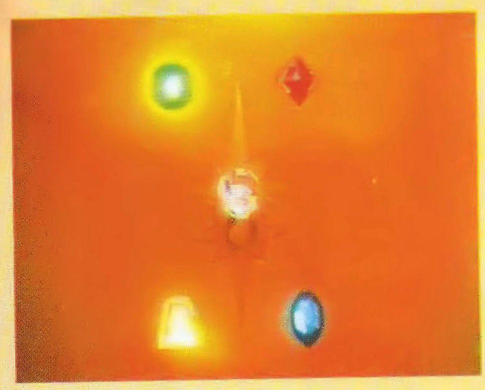

219. Nekoliko trenutaka kasnije, u zlatnom stubu pojavili su se svih pet kristala, misteriozno svetlucajući...

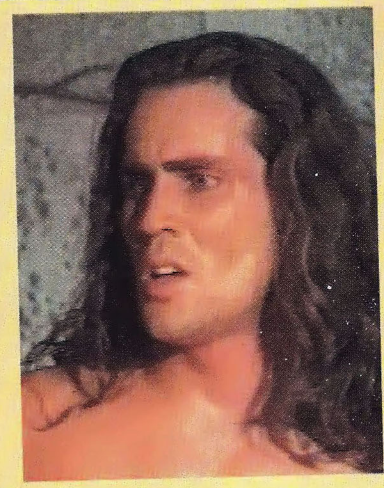

220. - Eto, gotovo je! Kapija između dva sveta sada je zatvorena i tako treba i da ostane! - tiho reče Tarzan.

221. I dok je zlatni stub sijao punim sjajem, Tarzan i Mugambi se okrenuše i pođoše ka izlazu.

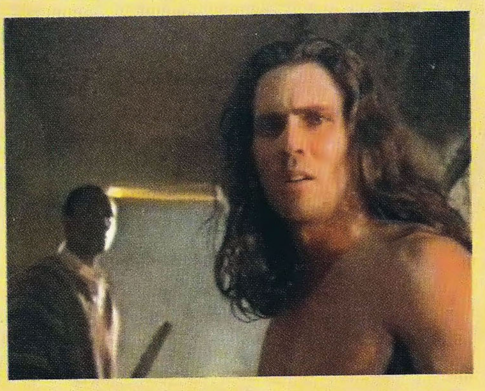

222. Najednom, iza njihovih leđa začu se dubok, prodoran glas: - Tarzane! Tarzan zastade i polako se okrete..

223. U titravoj, misterioznoj izmaglici formirao se jedan poznati lik, lik tajanstvenog starca.

224. - Tvoj zadatak još nije gotov, Tarzane! - reče on. A kada ću znati da je gotov? - zapita Tarzan.

225. - Znaćeš! - odgovorio je starac. Tarzan je gledao kako lik starog čoveka polako nestaje u izmaglici večnosti.

Dragi kolekcionari!

Kao i obično, nemojte bacati prazne kesice, već ih sakupljajte i pošaljite nam ih, pošto za svakih poslatih

100 kesica dobijate BLOK i OLOVKU.

Svi koji pošalju prazne kesice, automatski učestvuju u javnom izvlačenju sledećih nagrada:

- *5 BICIKLA*
- *10 ROLERA*
- *10 KAMIONA "OZ"*
- *5 "RIZIKA" (društvena igra "OZ")*
- *5 "LAVIRINATA" (društvena igra "OZ").*

Javno izvlačenje nagrada obaviće se 9. avgusta 1997. godine na radiju "DEČJE NOVINE", na frekvenciji 98,7 MHz, a rezultati će biti objavljeni u enigmatskom listu "EUREKA".

TARZAN © 1997 Edgar Rice Burroughs, Inc. and American First Run Studios. All rights reserved.

© "DEČJE NOVINE"

Izdavač: NIP "DEČJE NOVINE", Gornji Milanovac, T. Matijevića 4.
Za izdavača: Miroslav Petrović, generalni direktor.
Urednik: Slobodan Lukić. Tehnički urednik: Gordana Luković.
Recenzent: Nikola Maslovara. Design & layout: Raško Stevanić.
Scanning and prepress: "PROXIMA" Gornji Milanovac (032/725-382).
Štampa: "Litopapir" - Čačak. Početni tiraž: 30.000 primeraka.

ZA DEČJI OSMEH
FOR CHILDREN SMILE
OZ
ZEMUN
GLAVNA 46
TEL.
192 501
192 576